

V. Industria

- O VEB industrial experimentou unha subida do 2,2 %, crecemento inferior en 4 décimas ao PIB galego, pero relativamente similar ao alcanzado no conxunto do sector industrial español, un 2,3 %.
- A industria manufactureira incrementou o seu VEB en 2025 nun 3,2 % (nunha primeira estimación), o que supón unha caída de 1,3 puntos con respecto a 2024. Esta desaceleración é o resultado final dun comportamento moi irregular ao longo do ano.
- As industrias enerxéticas e extractivas lastraron o crecemento da industria no seu conxunto, xa que a súa evolución foi peor á observada na industria manufactureira.
- A xeración eléctrica descendeu un 7,7 % e nesta porcentaxe incidiu negativamente a actividade en renovables que baixou un 10,1 %. Este segmento, que representaba o 84,6 % do total xerado en 2024, pasou ao 82,4 % en 2025, sendo a xeración de enerxía de procedencia eólica, un 40,4 %, e a hidráulica, un 39,3 %, as dominantes.
- O sector da alimentación en Galicia, cun incremento do 4,9 % do IPI en 2025 (2,8 puntos máis que en 2024), é a actividade que en maior grao contribuíu a conseguir que o IPI da industria manufactureira galega medrase un 2,9 %.
- Stellantis en Vigo segue liderando a fabricación automobilística española. En 2025 produciu máis de 550.000 vehículos; cifra que supera o récord logrado en 2007 e supón un crecemento do 7 % con respecto a 2024.
- A actividade nos estaleiros privados en 2025 en Galicia concrétese en doce postas de quilla, sete botaduras e catro entregas. No estaleiro público Navantia xa estaban en fase de construción as tres primeiras fragatas da clase F-110, das cinco programadas.
- Alcoa agarda obter resultados positivos na segunda metade de 2027, momento no que os datos negativos da alumina poderán ser contrarrestados pola produción de aluminio, unha vez que se arrancaron de novo todas as cubas.
- A industria continúa creando emprego, aínda que o incremento na ocupación, un 4,9 %, se desacelerou en relación a 2024.
- En 2025 os prezos na enerxía, gas, vapor e aire acondicionado descenderon un 14,3 %, pero aumentou a inflación na industria manufactureira, polo que finalmente os prezos industriais subiron un 1 %.
- A principios de 2025, con respecto a 2024, o tecido industrial galego contaba con 290 empresas menos, das que 269 eran microempresas, e este descenso no número de sociedades afecta a práctica totalidade de sectores.
- Con respecto á industria española, o grao de especialización de Galicia segue a ser moi elevado na confección de pezas de vestir, na madeira e na fabricación de vehículos de motor.

A actividade

A información avanzada de 2025, obtida polo IGE na Contabilidade Trimestral de Galicia, indica que o VEB industrial experimentou un incremento do 2,2 %, crecemento inferior en 4 décimas ao PIB galego; pero relativamente similar ao alcanzado no conxunto do sector industrial español, un 2,3 %, segundo indican os datos avanzados polo INE. A traxectoria dos últimos anos sobre a actividade da industria galega mostra unha progresiva desaceleración, aínda que os resultados seguen sendo positivos nun contexto internacional sumido en constantes incertezas, sobre todo tras a chegada da actual Administración nos Estados Unidos de América.

Esta desaceleración apréciase tanto na industria manufactureira como no conxunto da industria, malia que no primeiro caso as taxas de crecemento son sensiblemente máis altas que as totais debido ao peor comportamento do sector enerxético. Así, a industria manufactureira incrementou o seu VEB en 2025 nun 3,2 % (nunha primeira estimación), o que supón unha caída de 1,3 puntos con respecto a 2024. Este freo é o resultado final dun comportamento moi irregular ao longo do ano. Así, mentres no primeiro semestre se observou unha evolución expansiva, de tal modo que o VEB do segundo trimestre subiu un 5,2 %, no segundo semestre aprecíase unha intensa desaceleración, ata o punto de que o crecemento do cuarto trimestre foi tan só do 0,8 %; evolución que presaxia un novo freo nos resultados que se logren en 2026.

Se se contrapón a evolución do VEB do sector industrial en índices de volume (o que podemos entender como expresado en termos reais) coa información en prezos correntes que se recolle no cadro 1, apréciase unha incidencia dos prezos moito maior na actividade enerxética e extractiva que na industria manufactureira. Nesta última, o VEB monetario foi o 4,8 %, fronte a un VEB real do 3,2 %. Esta brecha de 1,6 puntos axigántase para o conxunto da industria, xa que dun 5,2 % do valor monetario se pasou ao 2,2 % en termos reais. As tensións de prezos na enerxía son, por iso, o principal motivo desta diferenza. Os resultados alcanzados en 2025 supoñen unha lixeirísima perda de peso relativo (tan só unha décima), tanto da industria no seu conxunto como da manufactureira, con respecto aos grandes sectores macroeconómicos galegos. A dimensión que debería alcanzar a industria en toda a economía galega é un debate recorrente ante a evidencia da importancia desta actividade. A xeración de efectos de arrastre, a dimensión empresarial e a innovación tecnolóxica son, entre outros, factores que inciden na mellora global da economía. No cadro 1 obsérvase que o peso da industria manufactureira sobre o PIB monetario galego total é do 11,9 %, porcentaxe que se eleva ao 15,6 % se se engade a enerxía. A relativa moderación destas cifras suxire a necesidade de afrontar o reto de conseguir un maior peso deste sector nunha economía cada vez máis terciarizada. Xa se

Cadro núm. 1
Macromagnitudes básicas do sector industrial en Galicia

	VEB Industria	VEB industria manufactureira	PIBpm	% industria manufactureira sobre PIB	% industria sobre PIB
Prezos correntes (miles de euros)					
2023	12.459.976	9.310.836	77.008.465	12,1	16,2
2024	12.779.271	9.784.902	81.389.123	12,0	15,7
2025	13.447.846	10.257.983	86.000.929	11,9	15,6
TVI (%) 2025/2024	5,2	4,8	5,7		
TVI (%) I trimestre 2025/2024	8,5	4,3	6,0		
TVI (%) II trimestre 2025/2024	6,2	6,3	5,5		
TVI (%) III trimestre 2025/2024	4,4	5,3	5,0		
TVI (%) IV trimestre 2025/2024	2,0	3,4	6,2		
Índices de volume					
TVI (%) 2023/2022	4,9	5,8	2,4		
TVI (%) 2024/2023	3,3	4,5	2,8		
TVI (%) 2025/2024	2,2	3,2	2,6		
TVI (%) I trimestre 2025/2024	1,5	3,8	2,9		
TVI (%) II trimestre 2025/2024	2,4	5,2	2,6		
TVI (%) III trimestre 2025/2024	3,4	3,3	2,2		
TVI (%) IV trimestre 2025/2024	1,5	0,8	2,4		

Os datos de 2023 son provisionais e os de 2024 e 2025 son un avance. A data de publicación foi o 27 de febreiro de 2026.
Fonte: IGE. Contabilidade Trimestral de Galicia.

comentaba nos *Informes* anteriores a brecha existente fronte a outras comunidades autónomas españolas con maior tradición industrial. Con datos de 2024 da Contabilidade Rexional de España elaborada polo INE, o peso relativo galego da industria era do 17,3 % (13,6 % da industria manufacturera); cifras moi afastadas das que obtivo Navarra (26,7 % e 23,4 % respectivamente), País Vasco (21,4 % e 18,9 %) ou Aragón (21,25 % e 16,2 %). Tamén o peso galego é inferior ao da nosa comunidade veciña, Castela e León (19,5 % e 14,8 %), e similar ao de Asturias (18,7 % e 13,3 %). Os resultados das comunidades citadas contrastan con outras, como no caso de Madrid, cunhas taxas de tan só o 7,4 % e o 5 %, o que reflicte unha moi elevada concentración na actividade terciaria.

No cadro 1 móstrase como a traxectoria da actividade na industria enerxética e extractiva lastrou o crecemento da industria no seu conxunto, xa que a súa evolución foi significativamente peor á observada na industria manufacturera. Así, en 2025, mentres o VEB desta última crecía ao 3,2 %, a industria no seu conxunto facíao ao 2,2 %. Non obstante, observando a traxectoria seguida ao longo do ano apréciase que, se no primeiro semestre o comportamento do sector de enerxía e industrias extractivas foi peor ao da industria manufacturera, no segundo semestre ocorreu xustamente o contrario, aínda que o incremento no VEB da enerxía neste período non conseguiu contrarrestar a peor evolución do primeiro semestre.

No conxunto de actividades que configuran o sector enerxético e as industrias extractivas en Galicia sobresa a xeración de enerxía eléctrica. Segundo a información mensual facilitada polo IGE procedente de Red Eléctrica de España, excluindo o autoconsumo, en 2025 o total de xeración eléctrica descendeu un 7,7 % e nesta porcentaxe incidiu de maneira negativa a actividade en renovables que caeu un 10,1 %. Este segmento, que xa representaba o 84,6 % do total xerado en 2024, pasou ao 82,4 % en 2025; sendo a xeración de enerxía de procedencia eólica, un 40,4 %, e a hidráulica, un 39,3 %, as dúas especialidades hoxe absolutamente dominantes en Galicia. Os malos resultados da hidráulica, xustificables, entre outros factores, por unha climatoloxía máis seca durante varios meses do ano, supuxeron que esta modalidade perdese peso fronte a eólica, de tal modo que de xerar o 43,9 % da produción total en 2024 pasou ao 39,3 % en 2025. Pola súa banda, a xeración total de enerxía eólica en 2025, 8.609.909 Mwh, tan só foi un 2,8 % inferior á de 2024. Non obstante, a eólica galega non conseguiu en 2025 superar a multitude de problemas que foron aparecendo nos últimos anos; circunstancias que están a lastrar o seu crecemento e que motiva que outras comunidades autónomas compitan con Galicia en canto á atracción de empresas electrointensivas que precisan para a súa produción unha subministración abundante de enerxía eléctrica.

A inseguridade e as disputas xurídicas están a frear a instalación de novos proxectos de investimento de enerxía eólica en Galicia. Esta circunstancia afecta seriamente a actividade do sector industrial, o que tamén incidiu na caída da demanda de enerxía eléctrica. A pesar das resolucións do Tribunal de Xustiza da Unión Europea (TXUE), a situación segue moi enquistada á espera de poder instalar en torno a 3.500 MW (en 2025 só sumou 96 novos MW) e hai proxectos que empezan a cuestionarse a súa execución. As razóns medioambientais teñen un peso determinante á hora da viabilidade de novos proxectos, así como o enfrontamento entre as diferentes Administracións públicas. Neste contexto, Galicia vaise atrasando máis en España, nunha actividade que actualmente ocupa o terceiro lugar tras Castela e León e Aragón.

Co fin de conseguir a descarbonización e para frear as emisións contaminantes, a aposta pola enerxía renovable en Galicia é evidente. Neste contexto, nos *Informes* anteriores indicábase a proliferación de proxectos de xeración de hidróxeno verde para o que se necesita de electricidade que provén do sector eólico. Tras a pandemia, e ao amparo das axudas europeas financiadas polos fondos *NextGeneration UE* e contempladas no Plan de Recuperación, Transformación e Resiliencia español, comezaron a proliferar un considerable número de proxectos ante as calidades idóneas que presentaba Galicia. Así, na convocatoria de dous PERTE (Enerxías renovables, hidróxeno renovable e almacenamento; Naval) seleccionáronse seis proxectos galegos, mentres que a Administración autonómica considerou tres propostas como industriais estratéxicos. Tamén, no contexto das Iniciativas Empre-

sariais Prioritarias, a Xunta de Galicia declarou de interese ata seis proxectos. A eclosión de iniciativas foi tan grande que a Alianza Industria Galega do Hidróxeno Verde chegou a identificar ata trinta proxectos en curso. Estas expectativas, que en principio proporcionarían á industria galega unha maior competitividade, fóronse desvanecendo nos últimos meses. Así, o que prometía proporcionar un forte impulso económico para Galicia foi perdendo fol, ata o extremo de que a principios de 2026 xa son moi poucos os proxectos que se manteñen fronte aos programados. As razóns principais esgrimidas para renunciar a estes investimentos son o atraso na implantación de eólicas, os problemas co transporte aos centros demandantes e o incremento dos prezos na construción das plantas. Deste modo, no momento de redactar este informe mantíñanse en fase de tramitación moitas menos iniciativas das programadas. Destacamos Triskelion, promovido por Forestal do Atlántico, S. A. e que producirá metanol verde cun investimento de 118 millóns de euros. Tamén está Arteixo H2V, impulsado por Accionaplug, que xa conseguiu da Xunta de Galicia a declaración de impacto ambiental favorable. Terá unha capacidade de electrólise de 20 MW e estímase unha produción anual máxima de 2.990 toneladas de hidróxeno verde. Dous proxectos xemelgos son Green Umia e Green Meiga, promovidos por Iberdrola, e Foresa en Caldas de Reis (Pontevedra) e Begonte (Lugo) co obxectivo de obter, en territorios estratéxicos, metanol verde. Ademais cómpre subliñar o proxecto de Tasga Renovables en Vila de Cruces. Recentemente subvencionouse o denominado Val do Hidróxeno da Coruña, que permitirá construír dúas plantas na Coruña e Arteixo cunha produción anual de 29.941 toneladas de hidróxeno; acaba de recibir unha subvención de fondos europeos na primeira convocatoria do programa de incentivos para proxectos de produción e consumo de hidróxeno renovable (clústeres ou vales) do Ministerio para a Transición Ecolóxica e o Reto Demográfico. Diso beneficiase Armonia Green, que pretende construír unha planta de amoníaco no porto exterior da Coruña. O amoníaco elaborárase a partir do hidróxeno verde que a compañía producirá no polígono da Grela, cunha capacidade inicial de 200 MW ampliables a 400. Fronte a iso, o val das Pontes, vinculado a H2Pole, non recibiu financiamento.

Dun panorama optimista na xeración de hidróxeno verde pasouse a outro moi pesimista, de modo que se pode agardar que sigan decaendo as iniciativas programadas. De entre os proxectos que decaeron, un dos máis importantes foi a iniciativa de Repsol, Naturgy e Reganosa en Meirama. Non obstante, o convulso panorama mundial pode cambiar a situación, xa que actualmente o prezo da produción de hidróxeno é moi superior ao do gas natural. Con todo, outro factor que prexudicou o investimento en Galicia foi a decisión europea de excluír do financiamento como Proxecto de Interese Común o tramo do hidroduto Guitiriz-Zamora, o que supón a incapacidade de poder exportar desde Galicia a outros territorios. A razón foi que, dado o baixo nivel de produción de hidróxeno, é pouco probable que nos próximos anos se poidan realizar exportacións. Esta decisión afecta, obviamente, a viabilidade das iniciativas proxectadas.

Doutra banda, neste contexto de xeración de enerxía hai que anotar a autorización ambiental integrada que a Xunta concedeu a Bioetanol Galicia S. A. para a posta en marcha dunha planta de bio-metano e fertilizantes en Curtis. Esta complementará a planta de etanol xa existente, aproveitando os residuos das actividades de gandería e da industria alimentaria.

As dificultades en incrementar a produción de enerxía a través das eólicas nos últimos anos seguiron prexudicando a actividade da industria electrointensiva. Citabamos nos *Informes* precedentes o particular caso de Alcoa, empresa emblemática no norte da provincia de Lugo, e no momento de redactar este estudo tamén afectada polo incremento no prezo do gas natural ante a guerra en Oriente Medio. As noticias procedentes da compañía indican que a situación actual non é tan desfavorable como a de hai uns anos, xa que subscribiu contratos que reducen o risco financeiro de subidas de insumos e entre eles o gas. Agardemos que esta blindaxe sexa efectiva. Ademais, Alcoa en marzo de 2025 formou unha *joint venture* con Ignis EQT (hoxe coa denominación Trento), para garantir a continuidade da produción na factoría da Mariña Lucense. Paulatinamente foi arrancando as cubas da electrólises, de tal modo que en abril de 2026 xa a totalidade volvían estar operativas. As dúbidas sobre a viabilidade da compañía seguen sendo recorrentes. Non se executou o forno de

cocción de ánodos comprometido e mantense a incerteza de se o prezo de produción de alumina será competitivo ante a evolución dos prezos a nivel mundial. Por outra parte, está o problema do depósito de xestión de residuos cuxa capacidade xa está a alcanzar o seu límite.

En canto ao comportamento da industria extractiva en Galicia, os resultados de produción mostran unha caída na actividade en 2025, á espera de que se materialicen os proxectos previstos. O último informe dispoñible sobre estatística mineira, recentemente publicado polo Ministerio para a Transición Ecolóxica e o Reto Demográfico, aínda se refire ao ano 2024. Nel obsérvase que o valor da produción nese ano descendera un 5,9 %, malia que a cifra alcanzada lle permite a Galicia manterse no cuarto lugar da clasificación española, cun peso do 8,7 %, tras Andalucía (33,8 %), Castela e León (12 %) e Cataluña (11,1 %). En cambio, se como variable de referencia se toma o emprego, Galicia alcanzaría a segunda posición, cun 11,8 % da porcentaxe total, tras Andalucía (26,21 %). Estes datos mostran a indubidable importancia deste sector no contexto español motivada, sobre todo, pola extracción de rocas ornamentais, actividade líder en España ao absorber o 38,3 % da produción total. A extracción de lousa e, en menor medida, a de granito explican a importancia deste sector, polo que a caída na actividade en 2025 se xustifica polo seu comportamento. Así, segundo a Agrupación Industrial da Lousa, as exportacións baixaron en valor ao redor dun 10 % debido á crise da construción dos grandes mercados europeos e aos problemas estruturais que afectan o sector, en especial a falta de man de obra cualificada. Ante esta situación, as expectativas para 2026 non son optimistas e os conflitos abertos este ano influirán, sen dúbida, na demanda. Estes mesmos problemas tamén están a incidir na industria do granito.

Nos *Informes* anteriores xa se comentaban os principais proxectos existentes en Galicia no sector mineiro. As publicacións especializadas subliñan que cando estes se materialicen, o peso do sector aumentará considerablemente. Sobresaen catro. O primeiro corresponde a unha filial do grupo Samca en Doade (Beariz-Ourense), que xa conta en Galicia con tres minas activas no norte de Lugo destinadas á extracción de caolín e felDSPatos. A mina de Doade extraerá litio, básico para lograr a descarbonización. Calcúlase unha duración de 42 anos. Xa se realizou un investimento próximo aos 10 millóns de euros sobre un compromiso total de 120 millóns. En marzo de 2025 a Comisión Europea incluíu esta mina na listaxe de Proxectos Estratéxicos. O segundo proxecto é o Cobre San Rafael e preténdese recuperar as antigas minas de Touro-O Pino (A Coruña). Esta iniciativa foi declarada proxecto industrial estratéxico pola Xunta de Galicia en xuño de 2024, aínda que no momento de redactar este informe segue pendente da declaración de impacto ambiental. Un terceiro proxecto é o Eurobattery Minerals en Pentes (A Gudiña) para a extracción de tungsteno. Actualmente, a compañía sueca confiou na asturiana Minepro Solution os traballos de deseño da planta, que espera estar operativa en 2027. Finalmente, e con respecto ao que se indicaba no *Informe* anterior, parece que se resolveron os problemas xudiciais sobre cuestións medioambientais que afectaban a posible explotación de coltán na mina da Penouta en Pobra de Trives (Ourense). Iso parece suxerir que á sociedade australiana ETM, nova propietaria desde xullo de 2025, se lle facilitou o camiño para a reapertura dunha mina cuxa explotación comezou na década dos corenta do século pasado coa extracción de estaño e tungsteno, minerais moi demandados durante a segunda guerra mundial.

No cadro 2 preséntase a traxectoria trimestral do sector industrial galego nos tres últimos anos, considerando o comportamento do índice de produción industrial (IPI) elaborado mensualmente polo INE. Este indicador preséntase neste estudo como unha media aritmética e complementa a información que proporcionan as contas económicas. Así, mentres o VEB industrial, en termos reais, se incrementara un 2,2 % segundo o IGE; o IPI tan só creceu en 2025 un 0,7 %, o que xunto ao aumento dun 0,9 % en 2024 mostra un sensible estancamento nesta actividade. Agora ben, se se desagrega a produción realizada segundo o destino económico dos bens que se fabrican obsérvase unha evolución moi desigual, de maneira que esa retardación se explica polo, xa antes sinalado, mal comporta-

Cadro núm. 2
Índice de produción industrial en Galicia
 (Año 2021=100)

		I trim.	II trim.	III trim.	IV trim.	Media	TVA (%)*
Xeral	2023	102,2	96,8	86,5	103,4	97,3	
	2024	102,2	100,5	88,1	101,8	98,2	0,9
	2025	104,6	98,4	91,5	101,0	98,9	0,7
Consumo duradeiro	2023	116,3	119,1	126,7	134,2	124,1	
	2024	120,8	114,7	120,7	138,1	123,5	-0,4
	2025	128,3	102,8	122,1	144,8	124,5	0,8
Consumo non duradeiro	2023	91,5	100,0	95,8	92,7	95,0	
	2024	96,1	105,6	104,3	97,5	100,9	6,2
	2025	101,0	108,3	111,0	102,8	105,8	4,9
Bens equipo	2023	108,4	111,8	95,4	111,8	106,8	
	2024	100,3	108,7	97,3	123,3	107,4	0,5
	2025	116,6	114,3	100,0	109,9	110,2	2,6
Bens intermedios	2023	86,2	92,1	81,3	80,5	85,0	
	2024	84,7	90,9	79,7	81,6	84,2	-0,9
	2025	82,9	89,2	81,8	86,1	85,0	0,9
Energía	2023	121,5	79,2	70,3	126,3	99,3	
	2024	128,6	95,2	68,8	99,0	97,9	-1,4
	2025	115,4	79,0	71,5	102,0	92,0	-6,1

* Taxa de variación anual (sobre a media).

Fonte: INE.

mento do sector enerxético. Deste modo, o IPI cuantifica unha caída na produción enerxética do 6,1 %, porcentaxe explicable polos malos resultados do primeiro semestre que non puideron ser contrarrestados pola recuperación da actividade na segunda parte do ano; especialmente nos últimos meses ante unhas circunstancias climatolóxicas máis favorables para a xeración de enerxía hidráulica.

En canto á industria manufactureira, unha boa noticia en 2025 é que nos catro grupos de bens desagregados segundo o destino económico dos mesmos observouse un incremento na produción; situación diferente á de 2024, ano en que tanto os bens duradeiros como os bens intermedios mostraron unha caída na actividade.

No cadro 2 apréciase que a produción en Galicia de bens de consumo non duradeiro se mantén nunha dinámica moi expansiva, aínda que o seu elevado aumento, un 4,9 %, é 1,3 puntos inferior ao alcanzado en 2024. Esta dinámica positiva mantívose nos catro trimestres do ano, o que lle permitiu a este sector recuperar un nivel de produción que se freara nos primeiros anos desta década. Cómpre lembrar que neste grupo se inclúen actividades importantes da industria galega, en especial, a industria de alimentación e de bebidas, pero tamén a confección de pezas de vestir ou os produtos farmacéuticos. En canto ás dúas primeiras, a subida en 2025 foi do 4,9 % en alimentación e do 8,8 % en bebidas.

Por outra banda, a fabricación de bens de equipo tamén experimentou un impulso en 2025, malia que a súa dinámica non foi tan expansiva como a dos sectores anteriores. A diferenza é que este conxunto de actividades foi mantendo unha traxectoria expansiva nos últimos anos, de tal modo que a produción en 2025 xa superaba nun 10,2 % a lograda en 2021. Neste grupo figuran actividades moi relevantes na industria galega como a automoción, a construción naval ou a fabricación de maquinaria e todas elas incorporan significativamente valor engadido, á vez que provocan un efecto de arrastre sobre outros sectores da economía galega.

Do mesmo xeito que en 2024, os datos do IPI de 2025 nos grupos dos bens duradeiros e os bens intermedios mostran un estancamento nestas actividades, malia que neste ano se aprecia unha leve recuperación que permitiu recuperar os niveis de produción de 2023 perdidos en 2024. Así, no conxunto dos bens intermedios a taxa de variación positiva alcanzada en 2025, un 0,9, contrarrestou a taxa negativa do ano anterior, a cal descendera exactamente na mesma contía. Esta recuperación deuse no último trimestre do ano. Agora ben, neste grupo obsérvase que, a pesar de corrixirse levemente en 2025, a traxectoria do IPI nos últimos anos foi moi negativa, ata o extremo de que a produción caeu un 15 % en 2025 fronte á alcanzada en 2021. Estamos, por tanto, ante unha actividade moi pouco dinámica e que agrupa a produción de industrias de sectores tradicionais na economía galega.

como o da madeira ou a metalurxia e, tamén, outros de menor peso, como a fabricación de material eléctrico ou o caucho e os plásticos.

Finalmente, no cadro 2 apréciase como o grupo que obtivo o menor incremento en 2025 foi o de bens de consumo duradeiro. A súa traxectoria nesta década foi moi diferente á dos restantes grupos, de xeito que, tras fortes subidas nos primeiros anos, a súa produción actualmente está estancada. A pesar de que estamos no conxunto de actividades cun menor peso no contexto industrial galego, inclúe sectores como o do moble, cunha certa tradición. Esta retardación no crecemento supón que con respecto a 2021 se consolidasen os elevados aumentos alcanzados en 2022, polo que en 2025 se produciu un 24,5 % máis que en 2021.

Os resultados que se reflicten no cadro 3 permítennos observar cunha maior precisión a traxectoria sectorial do sector industrial galego en 2025. Grazas á desagregación do IPI a dous díxitos da CNAE-2009 que publica o IGE, ou sexa 24 divisións, alcázase unha visión máis polo miúdo. Neste cadro, alén dos resultados de 2024 e 2025, preséntase o valor deste índice en 2008. Este exercicio veuse facendo nos últimos *Informes* para poder comparar a produción de 2025 coa que xeraba a industria galega xusto antes da gran crise que se orixinou en 2008, cun inicio nos sectores financeiros e da construción. Pois ben, na marxe das diferenzas en produtos e calidades que se deron tras deza-sete anos de produción industrial, o IPI mostra que a actividade na industria galega baixou un 21,6 % neste período; que se desagrega nunha caída dun 17,8 % nas industrias extractiva, un 31,6 % na enerxía e un 18,4 % na industria manufactureira. Nesta última, os descensos superan o 50 %, o que é moi significativo, na industria téxtil, na metalurxia e a fabricación de produtos de ferro, na fabricación doutro material de transporte, e nas reparacións e instalacións de maquinaria e equipo. Doutra banda, e nun contexto no que a produción se reduciu, en maior ou menor medida, en case todas as seccións, o IPI subiu dun modo notable en tan só catro seccións. A taxa máis alta, cun aumento do 112,9 %, logrouse na fabricación de bebidas, cuxa produción, por tanto, máis que se duplicou; e tamén se dobrou a actividade noutras industrias manufactureiras, sección de menos relevancia en Galicia e

Cadro núm. 3
Índice de produción industrial en Galicia. Por seccións e divisións da CNAE-2009
(Ano 2021=100)

	2008	2024	2025	TVA (%) 2025/2024	TVA (%) 2025/2008
Índice xeral	126,1	98,2	98,9	0,7	-21,6
B Industrias extractivas	132,7	116,3	109,2	-6,2	-17,8
08 Outras industrias extractivas	132,7	116,3	109,2	-6,2	-17,8
C Industria manufactureira	124,1	98,5	101,3	2,9	-18,4
10 Industria da alimentación	80,6	96,0	100,7	4,9	25,0
11 Fabricación de bebidas	64,4	126,1	137,1	8,8	112,9
13 Industria téxtil	293,3	73,2	61,2	-16,3	-79,1
14 Confección de pezas de vestir	90,2	119,4	130,7	9,4	44,8
15 Industria do coiro e do calzado					
16 Industria da madeira e da cortiza, agás mobles; cestería e espartería	91,7	87,4	88,0	0,7	-4,1
17 Industria do papel	95,2	94,0	89,1	-5,2	-6,5
18 Artes gráficas e reprodución de soportes gravados		41,8	29,1	-30,5	
19 Coquerías e refino de petróleo					
20 Industria química	99,1	89,7	89,1	-0,7	-10,1
21 Fabricación de produtos farmacéuticos					
22 Fabricación de produtos de caucho e plásticos	100,5	96,0	101,8	6,0	1,3
23 Fabricación doutros produtos minerais non metálicos	109,7	86,7	82,9	-4,4	-24,4
24 Metalurxia; fabricación de produtos de ferro, aceiro e ferroalixas	141,6	50,9	52,6	3,2	-62,9
25 Fabricación de produtos metálicos, agás maquinaria e equipamento	141,3	91,4	99,8	9,1	-29,4
26 Fabricación de produtos informáticos, electrónicos e ópticos		70,6	91,5	29,5	
27 Fabricación de material e equipamento eléctrico	179,0	113,5	110,2	-2,9	-38,4
28 Fabricación de maquinaria e equipamento n.c.n.	142,7	141,4	139,1	-1,6	-2,5
29 Fabricación de vehículos de motor, remolques e semirremolques	196,4	106,4	106,0	-0,4	-46,0
30 Fabricación doutro material de transporte	471,8	104,8	123,1	17,5	-73,9
31 Fabricación de mobles	97,9	120,2	120,6	0,3	23,1
32 Outras industrias manufactureiras	51,7	101,3	104,5	3,2	102,0
33 Reparación e instalación de maquinaria e equipamento	367,1	113,7	111,4	-2,0	-69,6
D Fornecemento de enerxía eléctrica, gas, vapor e aire acondicionado	129,6	95,7	88,6	-7,4	-31,6

Fonte: IGE.

que engloba, entre outras, a xoiería, os artigos de deportes, os xoguets ou os instrumentos cirúrxi-

cos. As outras dúas seccións con taxas de incremento moi altas son a industria da alimentación (25 %) e a confección de roupa de vestir (44,8 %).

A boa traxectoria do sector da alimentación en Galicia nas últimas décadas, que se mantén en 2025, cun aumento do 4,9 % (2,8 puntos máis que en 2024), fai que sexa a actividade que en maior grao contribuíu a conseguir que o IPI da industria manufactureira galega crecese un 2,9 %. Como xa se indicou en *Informes* anteriores, a importancia relativa de cada sección vén proporcionada pola Estatística Estrutural de Empresas: Sector industrial; se ben os últimos resultados publicados en 2026 corresponden ao exercicio 2024. Aínda así, e dado que non é unha información conxuntural, o peso relativo de cada actividade varía moi pouco dun ano a outro. Nese ano, a industria alimentaria xerou unha cifra de negocios por valor de 11.854,31 millóns de euros; o que supón un descenso do 0,6 % en relación a 2023 e este valor significaba o 26,1 % da industria manufactureira galega.

A industria de alimentación en Galicia, como noutras comunidades autónomas, artículase ao redor dun complexo conglomerado, do que neste informe seleccionamos os produtos da pesca nas súas diferentes modalidades e o sector cárnico; non tratando o sector lácteo, cuxa situación se aborda polo miúdo no capítulo dedicado ao sector primario galego. A transformación dos produtos pesqueiros é unha das especializacións da industria alimentaria galega con respecto ao resto de España e con moita relevancia na franxa costeira. No momento de redactar este estudo, a actualmente denominada Anfaco-Cytma, antes Anfaco-Cecopesca, xa presentou os resultados para este sector en España en 2025. Esta Asociación Nacional de Fabricantes de Conservas de Peixes e Mariscos, con sede en Vigo e que agrupa máis de 250 empresas de toda España, cambiou a súa denominación para poder integrar o seu Centro Nacional de Coñecemento e Tecnoloxía para a Industria Mariña, Acuícola e Alimentaria, institución que permite dispoñer dun centro tecnolóxico. É obvio que o peso de Galicia nesta actividade no conxunto de España é moi importante. Segundo este informe, a industria transformadora, tanto a conserveira como a de produtos da pesca e a acuicultura, tivo en 2025 unha produción de 954.387 toneladas, o que supuxo un valor de 6.784 millóns de euros. Desta cifra, as conservas e semiconservas xeraron 311.135 toneladas, por un valor de 1.927 millóns de euros. Os datos significaron un aumento dun 0,9 % con respecto a 2024 no número de toneladas e un 1,5 % no seu valor. Esta evolución reflicte unha estabilidade na produción nun contexto internacional moi complexo. Neste sentido cómpre subliñar un mellor comportamento dos mercados de destino estranxeiros fronte ao mercado español. As conservas experimentaron en España un incremento nas exportacións dun 4,57 % en volume e un 6,7 % en prezos. Estes resultados, que en Galicia se concretan, segundo a información de DataComex, nun crecemento dun 12,7 % no volume do exportado de preparacións e conservas de peixe, nun escenario no que as importacións destes produtos, que medraron un 8,2 %, superan a subida das exportacións. Os datos indican que o sector mantivo o seu habitual dinamismo e que se foi adaptando aos novos hábitos de consumo en España que foron descendendo tras a pandemia. Neste contexto, o atún segue sendo o produto principal ata o punto de que, segundo Anfaco, absorbe sobre o 67 % da produción total de conservas e preparados de peixe na Unión Europea. No caso galego, o atún e o bonito acaparan o 69 % do volume das exportacións e o 84,2 % das importacións, se ben en 2025 mostraron un crecemento inferior ao conxunto de conservas de peixe comercializadas. Este foi dun 8,7 % en exportacións e un 5,4 % en importacións. En todo caso, o seu dinamismo nos mercados internacionais é evidente.

Segundo Anfaco-Cytma, tras un 2005 marcado pola estabilidade, a actividade en 2026 presenta incertezas ante as tensións xeopolíticas internacionais, os cambios nas políticas comerciais e as complexas regulacións. Tamén se observan dificultades nos accesos ás materias primas. O sector necesita mellorar a súa competitividade fronte a outros países, para o que son transcendentais as políticas arancelarias que poidan garantir unha competencia en igualdade de condicións.

No *Informe* de 2024 indicábase a importancia que tiñan para o sector as axudas públicas e, en particular, o financiamento proporcionado polo PERTE Mar-Industria que achega fondos *Next Generation* do Plan de Recuperación, Transformación e Resiliencia. Pois ben, en 2025 subvencionáronse

en España, con 40 millóns de euros, dezanove proxectos, que supuxeron 100 millóns de euros en investimento privado. Destes proxectos, oito correspondían a empresas galegas, entre as que se atopan Jealsa e Pescanova que lograron, cada unha, un total de 5 millóns de euros.

Xunto coa transformación dos produtos da pesca, outro sector relevante na industria galega de alimentación é o cárnico. Os resultados do conxunto de España reflicten un incremento en 2025 dun 5,3 % con respecto a 2024. Isto débese ao aumento da produción de carne de porco (un 6,5 %) e da de ave (un 5,4 %). Neste contexto expansivo e tamén de alzas en prezos, a empresa cooperativa ourensá Coren, especializada xustamente no polo e no porcino, experimentou no primeiro semestre dese ano un crecemento do 8,5 %, cunha facturación de 623 millóns de euros e coa expectativa de alcanzar en 2025 unha cifra superior aos 1.450 millóns de euros; cantidade na que tamén se conta con Frigolouro, a empresa localizada no Porriño transformadora do porcino. A empresa sinala as dificultades do contexto actual ante os custos dos pensos e a incerteza que está a xerar o conflito bélico en Irán. Lembra que a alimentación animal supón máis de dous terzos dos custos de produción no polo e no porcino. A maiores está o encarecemento dos carburantes e da electricidade.

Un dos sectores claves na industria galega é a automoción. Esta actividade lidera as vendas de produtos manufacturados ao estranxeiro e, segundo a Agrupación Industrial de Automoción e Mobilidade de Galicia (CEAGA), a facturación alcanzada en 2025, 13.300 millóns de euros, superou nun 5 % a lograda en 2024. Por tanto, estamos a movernos en cifras récord en facturación, aínda que en canto á produción no cadro 3 se aprecia que o IPI practicamente non variou en relación a 2024, ao experimentar un leve descenso do 0,4 %.

Con todo, CEAGA indica que en 2025 a automoción galega fabricou o 24,6 % dos vehículos producidos en España e a factoría de Stellantis en Vigo segue liderando a fabricación española. Os datos proporcionados por esta factoría sinalan unha produción de máis de 550.000 vehículos, polo que se trata dun récord, ao superar o volume logrado en 2007, e supón un crecemento do 7 % fronte a 2024. Estes 550.000 vehículos, tanto turismos como vehículos comerciais, fabricáronse a pesar dos problemas que se rexistraron nas subministracións ao longo do ano e correspóndense con modelos moi variados. O ano 2025 comezou coa boa noticia da implantación en Vigo da plataforma STLA Small, unha das catro plataformas coas que Stellantis quere garantir o seu futuro. Con ela conséguense adaptar a produción de vehículos ás esixencias actuais, sobre todo en motores, de tal modo que se poden fabricar na mesma liña de montaxe coches híbridos non enchufables, enchufables e eléctricos. Este investimento está apoiado polo PERTE do vehículo eléctrico e conectado. O reto actual é que xa estea totalmente preparada para finais de 2027.

A incerteza no sector do automóbil, que tamén se comenta no capítulo deste informe dedicado aos servizos, agravado pola errática evolución dos aranceis que Estados Unidos impuxo ao sector, fai que os resultados galegos sexan aínda máis meritorios. Precisamente, a conxuntura mundial do sector supuxo que Stellantis tivese unha perda de 22.500 millóns de euros tras lograr sempre beneficios desde a creación do grupo en 2021. É posible que iso teña un impacto nas factorías, malia que se agarda que paulatinamente se regrese á obtención de beneficios positivos. A compañía achaca esta situación aos retrocesos nos coches eléctricos durante ese ano, o que supuxo “estar traballando baixo hipóteses erróneas”.

Unha noticia, que de confirmarse tería un impacto importante no sector da automoción e tamén na industria galega, é a posibilidade de que a multinacional chinesa Xangai Automotive Industry Corporation (SAIC), fabricante de vehículos da marca MG, se instale en Galicia, tanto para fabricar compoñentes como para ensamblaxe. Galicia postulouse para acoller estas instalacións e no próximo informe haberá oportunidade de poder confirmar ou desmentir esta oportunidade.

As políticas arancelarias e as incertezas en canto á electrificación, que aos poucos parece que se van resolvendo, afectaron negativamente a industria de compoñentes da automoción en Galicia. CEAGA sostén que as súas exportacións alcanzaron en 2025 os 1.965 millóns de euros e os seus principais

mercados son Francia, Turquía, Reino Unido, Bélxica, Italia, Alemaña, Portugal, Alxeria, Chile e Marrocos. O sector configúrase ao redor de 160 empresas, incluíndo os servizos de apoio con actividades moi variadas, o que lle dá unha significativa proxección. A información que proporciona DataComex sobre comercio internacional, no apartado de partes e accesorios de vehículos, cifra para Galicia o valor total da exportación en 2025 en 882,75 millóns de euros, superando os 835,45 millóns logrados en 2024. Desta contía tan só 44,30 millóns de euros proceden das vendas aos Estados Unidos, dato que como cabería supoñer é máis baixo que o alcanzado en 2024, 52,44 millóns de euros.

Na industria da automoción galega non se debe esquecer o papel que desempeña a fabricación de vehículos para a defensa, cuxo gran expoñente en Galicia é a sociedade con instalacións en Valga (Pontevedra) e, tamén, en Santiago de Compostela, Urovesa. Nun período de rearmamento e consecuentemente dun forte incremento nos gastos en defensa, Urovesa experimentou un significativo crecemento grazas ás vendas a máis de vinte países do seu vehículo de alta mobilidade táctica con múltiples variantes. Ademais, en 2026 asinou un novo acordo marco con Defensa en España, que se estenderá a 2032 cun teito de gasto de 723,9 millóns de euros e no que se incorpora a participación de Portugal. Co fin de atender unha crecente demanda ampliáranse as instalacións de Valga para pasar de producir 2.500 unidades a un máximo de 5.000 vehículos ao ano.

O peso da industria do transporte é moi significativo debido a que nesta actividade se concentran dous subsectores de gran tradición en Galicia. Xunto coa automoción, que realmente despuntou tras a instalación en 1958 da multinacional francesa Citroën na zona franca de Vigo, xa desde moitos anos atrás destacou a construción naval, tanto civil como militar. Ademais, nas últimas décadas comeza a sobresaír como un sector emerxente a fabricación de compoñentes de aeronáutica, malia que o seu peso relativo sobre os outros dous subsectores é aínda moi baixo. Pois ben, a construción naval tivo en 2025 unha dinámica positiva. De feito, se se observa o cadro 3 apréciase que na división 30 da CNAE-2009, fabricación doutro material de transporte, é a actividade cun dos maiores incrementos. O aumento do IPI nesta división foi do 17,5 %, o segundo máis alto do conxunto de divisións, malia que a importancia relativa do primeiro, fabricación de produtos informáticos, electrónicos e ópticos, é moi pequena. Porén, a pesar desta subida, a produción de 2025 queda moi lonxe da que se realizaba en 2008. Segundo a *Estadística Estructural de Empresas: Sector industrial*, o volume de negocios xa pasara de 672,7 millóns de euros en 2023 a 1.142,31 millóns en 2024 e, seguramente, os valores de 2025 serán superiores. Estas cifras non adoitan ter en conta a facturación dos buques militares que se están construíndo na ría de Ferrol.

No sur de Galicia, e en especial na ría de Vigo, concéntrase maioritariamente a actividade de construción civil, na que nestes últimos anos tamén se realiza construción militar. Segundo o *Boletín Informativo Trimestral sobre Construcción Naval* de xaneiro de 2026, publicado pola Secretaría de Estado de Industria, no que se recolle a información completa sobre 2025, os estaleiros localizados en Galicia conseguiron oito novos contratos, co que a súa carteira de pedidos alcanzou os vinte e seis buques. Como en 2024, estas cifras foron superadas polos estaleiros asturianos tanto na tonelaxe bruta (Asturias absorbía o 43 % mentres Galicia conseguía o 33 %) como no CXT (*compensated gross tonnage*), no que Asturias representaba o 45 % do total e Galicia o 34 %. Xa se indicaba no *Informe* anterior que esta última medida non só considera as toneladas brutas do buque fabricado senón tamén a complexidade da súa fabricación. Por detrás, e a moita distancia, quedaría o País Vasco. Estes datos da carteira de pedidos mostran a actividade comprometida por este sector para os próximos anos. Con respecto á produción específica de 2025 e á finalización na fabricación de buques, esta concrétese en doce postas de quilla, sete botaduras e catro entregas.

Das catro entregas efectuadas en 2025, tres foron realizadas polos estaleiros Armón de Vigo, que ademais contan coas antigas instalacións de Hijos de J. Barreras. O primeiro é un buque para a Garda Civil, a patrulleira Duque de Ahumada, que substitúe a Río Miño, a cal levaba prestando o seu servizo desde hai 40 anos. Ten espazo para 44 tripulantes, alén de 12 prazas máis para operacións especiais. Utilízase para misións de longa duración. O segundo é un arrastreiro conxelador destinado a Islandia,

sendo o terceiro barco fabricado para este país en catro anos. O terceiro é un arrastreiro destinado á Arxentina da armadora Conarpesa. A cuarta entrega efectuouna C. N. Freire, S. A. e o seu destino foi o Reino Unido. Trátase dun buque de apoio e a súa función principal será, segundo a propia empresa, “a inspección, mantemento e substitución de axudas á navegación e amarres costeiros pesados, tanto no Reino Unido como no estranxeiro”.

En canto ás sete botaduras, cinco son de estaleiros da ría de Vigo (dúas C. N. Freire, S. A., dúas Astilleros Ría de Vigo —antiga Barreras— e unha de Armón Vigo); unha é dun estaleiro da ría de Pontevedra, en concreto de Marín (Nodosa), e a outra, a única do norte de Galicia, xa que se trata dun estaleiro privado da ría de Ferrol (Blascar-A Graña, S. L.). O buque de maior CXT foi botado en C. N. Freire, S. A. Trátase dun arrastreiro conxelador para o Ártico e o seu armador é do Canadá.

En canto a outras novidades dos estaleiros da ría de Vigo, na que se concentra unha das maiores producións de España, destaca a previsión por parte de Metalships de instalar un dique flotante para a reparación naval e que ocupará unha lámina de auga de 5.730 metros cadrados.

Pola súa banda, a actividade na ría de Ferrol está concentrada nos traballos que está a realizar Navantia para a construción das cinco fragatas da clase F-110 xa programadas, cuxos detalles se mostraron nos *Informes* anteriores. En 2025, segundo indica Navantia, estaban en fase de construción os tres primeiros buques. A primeira das cinco fragatas, a F-111, denominada Ramón Bonifaz, foi botada en setembro de 2025 e a súa construción, que finalizará previsiblemente a finais de 2027, proseguirá nos peiraos do estaleiro. En abril de 2025 púxose na bancada a quilla da segunda fragata, F-112, Roger de Laura, e seguramente será botada antes de que finalice 2026, aínda que a data contractual era 2027. Tamén en abril de 2025 comezou a construción da terceira fragata, F-113, Menéndez de Avilés, e para a súa construción estrearase, xa en 2026, a nova Fábrica Dixital de Bloques; un fito importante xa que supón unha transformación dixital e de automatización dos procesos, o que permitirá automatizar a construción aforrando tempos e mellorando substantivamente a calidade das soldaduras. A estas tres fragatas unirase nos próximos anos a construción da F-114, Luis de Córdova, e a F-115, Antonio Barceló. Navantia sinala que a partir de 2026 se incrementarán os picos de traballo e, actualmente, xa están a entrar a traballar nas instalacións de Ferrol e Fene máis de 5.000 persoas, cifra que non se alcanzaba desde hai máis dunha década.

Alén da construción de fragatas, as expectativas para o estaleiro ferrolán son positivas, xa que asume parte da carga de traballo das instalacións de Belfast, a pesar de que a maior carga corresponderá aos estaleiros da Baía de Cádiz. Tamén está en marcha o programa de modernización das fragatas da serie F-100, con base en Ferrol, para o que se dotou dun orzamento de 3.200 millóns de euros e que dará traballo para dez anos, malia que a parte máis forte destas obras comezarán en 2030. Doutra banda, Navantia está a participar en concursos en distintos países do mundo que pretenden actualizar ou mellorar a súa Armada e ten posibilidades de gañar algún deles, o que achegaría un maior volume de traballo aos seus estaleiros. É o caso das fragatas lixeiras que, no momento de redactar este informe, acaban de ser preseleccionadas en Suecia.

Navantia, Fene, onde se concentra todo o negocio da eólica mariña, mantivo en 2025 unha intensa actividade. Nese ano anunciouse unha reestruturación dese negocio que favorece as instalacións da ría de Ferrol tanto na parte industrial como na tecnolóxica. A factoría entra na construción de subestacións de eólica mariña nun momento de certa desaceleración nas cimentacións. Así, o parón destas últimas agárdase que se supla con contratos para a elaboración de subestacións. O negocio, neste caso de Navantia Seanergies, na eólica mariña freouse ante as decisións desfavorables para a empresa tomadas por Estados Unidos con respecto aos preacordos alcanzados. A expectativa é a de crecer no mercado do Reino Unido, Alemaña, Países Baixos e Dinamarca. Para iso, en abril de 2025 asinou un acordo de colaboración con Semco Maritime, polo que Navantia se beneficiará da ampla experiencia en subestacións mariñas desta empresa danesa, posto que prestan mantemento a máis de corenta subestacións en toda Europa.

Indicábase anteriormente que a industria aeroespacial está a emerxer en Galicia. Ben é certo que, por agora, a súa actividade ten un peso relativo sobre o sector industrial moi pequeno e non presenta a dimensión que xa alcanzou noutras comunidades autónomas como Andalucía. Esta última, segundo a agrupación industrial da actividade, previa pechar 2025 cunha facturación superior aos 3.000 millóns de euros e en 2024 contaba con 15.496 empregos directos, achegando o 1,32 % do total do PIB desta comunidade. Pola contra, Galicia dispón neste sector, segundo Asime (Asociación de Industrias del Metal y Tecnologías Asociadas de Galicia), de algo máis de corenta empresas, aínda que moitas delas tamén atenden outras actividades. A Xunta de Galicia pretende que este número creza considerablemente nos próximos anos. A súa facturación elevouse a 165 millóns de euros e o emprego superou os 1.700 traballadores. Pódese observar que estas cifras están moi lonxe das de Andalucía. Con todo, o seu interese cualitativo, en canto industria que utiliza tecnoloxías complexas, é importante no desenvolvemento da actividade económica de Galicia. Cómpre ter en conta que participa en proxectos de enxeñería avanzados e segundo Asime está moi especializada en “vehículos non tripulados, os sistemas aeroespaciais avanzados e as tecnoloxías duais”.

Dentro desta actividade, nestes *Informes* está a facerse un especial seguimento, desde a súa constitución, da traxectoria do Polo Aeroespacial de Rozas situado no municipio de Castro de Rei na provincia de Lugo. En 2025, para a política industrial da Administración autonómica esta infraestrutura constituirá unha iniciativa estratéxica en canto ao crecemento do sector de defensa e seguridade no horizonte de 2030. Para iso pretenden investir uns 183 millóns de euros e mobilizar 900 coa colaboración do sector privado.

O obxectivo é que este polo evolucione vinculado ao aeroespacio, aínda que, na actualidade, xa o seu Centro de Investigación Aerotransportada de Rozas (CIAR) é unha referencia na realización de procesos de certificación de aeronaves non tripuladas (UAV). Evidentemente, non se pode obviar o crecente papel que desempeñan os drons en múltiples ámbitos, pero en particular en seguridade e defensa. Neste sentido, Galicia parece apostar por ter unha maior incidencia no desenvolvemento dunha actividade da que se prevé un elevado crecemento nos próximos anos.

A concentración en alimentación e en material de transporte na industria manufactureira galega é, se se toma a cifra de negocios referida a 2024, de tal dimensión (o 50,4 %), que o peso relativo dos restantes sectores resulta moi baixo; e ningún, salvo a fabricación de produtos metálicos, logra superar o 5 % (en concreto un 5,9 %). Esta actividade tivo unha evolución positiva en 2025 ao incrementar o seu IPI un 9,1 %, malia que a súa produción está aínda moi lonxe da que tiña antes da crise de 2008. O sector configúrase con microempresas e pequenas empresas e, de feito, no cadro 7 apréciase que absorbía o 17,8 % de todas as microempresas industriais de Galicia. Pola súa banda, a actividade que tradicionalmente viña ocupando a terceira posición en canto ao volume de negocios, a metalurxia e a fabricación de produtos de ferro, aceiro e ferroalixas caeu ata a sexta debido, sobre todo, aos vaivéns que experimentou a produción de Alcoa, empresa xa comentada anteriormente. Así, dunha cifra de negocios de 3,26 miles de millóns de euros en 2023, descendeu a 1,95 miles de millóns en 2023 e en 2024 situouse en 1,7 miles de millóns. É posible que este dato se estabilice en 2025, posto que o IPI subiu nun 3,2 %. Con todo, esta produción está moi lonxe da que se realizaba na primeira década deste século.

As empresas máis significativas na metalurxia e a fabricación de produtos de ferro, aceiro e ferroalixas concéntranse na siderurxia e no aluminio. En canto á primeira, a referencia en Galicia é a empresa localizada en Narón, Megasa, que en 2024, ante a crise do aceiro que comezou cando se iniciou a crise da construción, reduciu a súa cifra de negocio un 5,5 %, ata os 1.797 millóns de euros. Os problemas na demanda, as políticas arancelarias e os incrementos nos custos enerxéticos propiciaron un descenso nas súas vendas. A pesar diso, esta sociedade mantivo o seu plan de investimentos. Polo que se refire ao aluminio, a multinacional norteamericana Alcoa pechou 2025 cun balance global positivo ante uns ingresos totais de 12.831 millóns de dólares e uns beneficios de 1.170 millóns de dólares. Con todo, a esta tendencia positiva non se sumou o complexo de San Cibrao, do que se

agarda que siga en perdas ata a segunda metade de 2027; momento no que os resultados negativos da alumina poderán ser contrarrestados por uns datos, que agardan sexan positivos, da produción de aluminio unha vez que se arrancaron de novo todas as cubas. Hoxe en día o prezo do aluminio é favorable e con respecto a 2027 esperan xa recibir as subvencións polas axudas de dióxido de carbono. Lembremos que segue pendente o investimento no forno de cocción de ánodos.

Dentro do sector do aluminio, pero nun segmento de mercado diferente, atópase Aluminios Cortizo, outra empresa relevante no contexto industrial galego. Desta sociedade, con sede en Padrón, aínda non coñecemos os datos financeiros de 2025, pero en 2024 conseguiu unha cifra de negocio de 895,5 millóns de euros (743 millóns en 2023) e o resultado de explotación foi de 160,4 millóns de euros. En 2025 existía certa preocupación ante o anuncio dunha implantación de aranceis do 25 % por parte dos Estados Unidos, malia que para esta empresa o seu mercado non é moi significativo. Ese ano inaugurouse en Coirós (A Coruña) unha nova planta de reciclaxe do aluminio na que se investiron 38 millóns de euros; proxecto que transforma a chatarra do aluminio utilizado nunha nova materia prima para o seu uso industrial.

Segundo a *Encuesta Estructural a Empresas: Sector Industrial*, a confección de pezas de vestir, que contaban en 2024 con 682 locais (7 menos que en 2023, pero 136 menos que en 2022), alcanzou unha cifra de negocio en Galicia de 2.084,3 millóns de euros, un 3,6 % máis que en 2023. Deste xeito, esta actividade, considerando esta variable, sitúase no cuarto lugar das divisións industriais na clasificación galega cunha porcentaxe do 3,96 % sobre o volume de negocio total. Estamos, por tanto, ante unha actividade que foi gañando importancia nos últimos anos en canto a facturación, a pesar de que os resultados industriais están moi lonxe dos que presenta o sector se se incorpora todo o proceso de comercialización, debido á importancia que en Galicia ten a distribución, sobre todo, ante a presenza dos centros lóxicos de Inditex. Non obstante, os datos da industria en 2025 son positivos, tendo en conta que o IPI aumentou un 9,4 %, de tal modo que o producido en 2025 supera nun 44,8 % o que se xeraba en 2008. Cómpre lembrar que o subsector relevante en Galicia segue sendo a confección de pezas de vestir, xa que a facturación da téxtil cabeceira é moi baixa (198,4 millóns de euros en 2024, só o 9,5 % do que se factura en confección) e o seu IPI descendeu en 2025 un 16,3 %, sendo esta produción un 79,1 % inferior á de 2008. Na industria téxtil, malia a súa baixa facturación, chama a atención o número de empresas que se manteñen abertas, 287, das que 265 son microempresas. En 2024 o total de empresas era de 310. A práctica totalidade de variables analizadas mostran unha tendencia descendente.

No sector da confección de pezas de vestir conviven sociedades de moi diverso tamaño, pero a inmensa maioría son microempresas. Agora ben, a presenza de Inditex altera calquera análise do colectivo. Os seus resultados mostran o seu liderado nos mercados e empequenecen os de calquera outra sociedade. En 2025 facturou por un valor de 39.864 millóns de euros (como nos outros *Informes* lembrabamos, toda a industria manufacturera galega incluída a automoción facturaba en 2024 por un valor de 45.423 millóns, cifra non moi afastada da conseguida por Inditex). Estas vendas supuxeron un incremento do 3,2 % (un 7 % a tipos de cambio constantes) e cunha evolución positiva nos diferentes formatos e en todas as áreas xeográficas. A marxe bruta medrou un 3,9 % e o beneficio neto un 6 % (6.220 millóns de euros). Agárdase que para 2026 os datos sexan mellores, cunha subida nas vendas do 5 % ante as respostas das tendas físicas e a venda en liña. Segundo indica Inditex, os números de 2025 lograronse grazas a que “a innovación, diversificación e flexibilidade do noso modelo integrado afianzan un crecemento consistente das vendas e unha rendibilidade sostida”. Estes datos confirman que, por agora, Inditex non ten un teito; os seus resultados soben ano tras ano e para reforzar ese incremento, en 2026 realizaron uns investimentos ordinarios por valor de 2.300 millóns de euros. É certo que a súa política de vendas se foi modificando, de tal modo que mentres a facturación nos últimos tres anos creceu un 22 %, o seu número de tendas no mundo baixou nun 6 %. A pesar diso, a aposta por tendas de maior tamaño propiciou que a superficie bruta aumentase un 5,3 %.

Outras tendas, obviamente de menor dimensión que Inditex, pero emblemáticas no sector da confección de pezas de vestir galegas e que atenden un segmento máis concreto de clientes, son Adolfo Domínguez, Sociedad Textil Lonia ou Bimba y Lola; todas elas xurdidas do mesmo grupo familiar. Sociedad Textil Lonia é a segunda firma por facturación do sector e, aínda que a súa cifra de vendas se mantivo en 2025, a falta dos resultados definitivos agárdase, en liña cos anos anteriores, unha baixada de beneficios que, malia todo, seguen sendo elevados. En decembro, a ganancia neta era de 35,6 millóns de euros, un 4,5 % menos que en 2024. En canto a Adolfo Domínguez, os seus beneficios netos alcanzaron os 1,64 millóns sobre unhas vendas de 139 millóns de euros (un 2 % máis que en 2024). Dispoñía de 379 puntos de venda en 54 países, a pesar de que o 57 % da súa facturación se xera en España. Desde esta empresa sinalan que o crecemento en 2025 se sustenta “na boa acoillida das coleccións xunto coa recolocación da rede de tendas e unha estratexia centrada no segmento *premium*”. Tamén, as vendas en Bimba e Lola medraron con respecto a 2024 un 7 % (máis de 250 millóns de euros de facturación), grazas, sobre todo, á canle en liña.

En canto aos retos actuais, o presidente da Agrupación Industrial Téxtil-Moda de Galicia (Coin-tega), que reúne empresas do sector, sinala as dificultades ás que se enfrontan as compañías da canle multimarca, en crise na actualidade, e a necesidade de non competir unicamente en prezos. Doutra banda, entende que a IA xa é unha ferramenta imprescindible no sector. Desde esta institución, en 2026 vaise elaborar un Plan Director do Sector Téxtil/Moda de Galicia, en colaboración coa Consellería de Economía e Industria da Xunta de Galicia, e das conclusións que se alcancen darase conta en próximos informes.

A transformación da madeira e a industria do moble son dúas actividades moi tradicionais na industria galega. A produción forestal interna xunto coa capacidade empresarial desenvolvida neste sector, que ampliou os mercados de aprovisionamento e venda destes produtos, fan que Galicia estea moi especializada na transformación da madeira con respecto ao conxunto da industria española. Na última epígrafe deste capítulo móstrase como é o segundo sector con maior especialización tras a confección de pezas de vestir. A *Encuesta Estructural a Empresas: Sector Industrial* sinala que en 2024 a cifra de negocio da industria da madeira alcanzaba os 1.808 millóns de euros, un 1,8 % máis en termos monetarios que en 2023. Pola súa banda, a industria do moble facturaba unha cuarta parte que a industria da madeira, 482 millóns de euros, aínda que neste caso se produciu un descenso do 2,3 % con respecto a 2023. Entre as dúas absorben un 4,3 % do volume de negocios do conxunto da industria. En canto a 2025, a evolución do IPI, cun incremento do 0,7 % na madeira e dun 0,3 % na fabricación de mobles, suxire unha situación de estabilidade en relación aos resultados obtidos en 2024.

No momento de redactar este informe a Agrupación Industrial da Madeira e Deseño de Galicia non publicara o Informe da Cadea Forestal-Madeira de Galicia 2024-2025 cos datos a 2024. A finais de 2025 abandonou esta asociación Finsa, a empresa galega líder no sector a gran distancia de calquera outra. As discrepancias seguramente producíronse ante as posturas sobre a moratoria do eucalipto, unha das cuestións que máis están a afectar o sector. De feito, os resultados de Finsa en 2024 reflicten que prosegue a estratexia da diversificación nas súas actividades. A facturación alcanzou os 1.208 millóns de euros, o que supón un descenso dun 1,2 % fronte ao ano anterior. Ante o aumento dos custos, o resultado de explotación caeu un 30,2 %. O máis salientable foi o aumento das actividades relacionadas co hábitat. Así, xa en 2025 presentou a iniciativa Hábitat 360, pola que se fornece a arquitectos, interioristas, deseñadores e outros profesionais do necesario para os seus proxectos. Ademais, nese ano tamén sacou a colección Tech & Design 2025-2029, con produtos que fusionan innovación técnica con sensibilidade estética.

Unha cuestión vinculada con este sector que xerou un gran debate na sociedade galega foi a posible implantación dunha fábrica téxtil a base de celulosa en Palas de Rei. Nos *Informes* precedentes comentáronse as novidades que se ían producindo sobre a viabilidade dun proxecto que supoñería un investimento próximo aos 1.000 millóns de euros. En febreiro de 2026 a Xunta de Galicia anunciou

que a falta de conexión eléctrica fai inviable o correcto funcionamento desta factoría e que resulta moi difícil que este feito se corrixa, xa que ata 2030 non haberá unha nova planificación eléctrica, o que lle impide dotarse dunha subestación para desenvolver este proxecto. Por iso, a pesar de contar cunha declaración de impacto ambiental favorable, procedeuse ao arquivo deste expediente e queda descartada a súa construción no curto prazo.

A maquinaria e equipo tamén é un sector industrial básico en calquera economía ante o valor engadido que incorpora e as súas posibilidades de innovación tecnolóxica. En 2025, o seu IPI indica que a produción en 2025 descendeu un 1,6 % con respecto a 2024 e aínda non se alcanzaron os niveis de actividade da primeira década deste século. En todo caso, o peso relativo deste sector non é moi alto. En 2024 só absorbía o 1,7 % da cifra de negocios da industria, cun valor de 884,7 millóns de euros.

Pola súa banda, a industria das bebidas mantivo en 2025 o dinamismo observado nos últimos anos, incluso a pesar das noticias sobre a caída do comercio mundial de viño. Estímase que en 2025 este descenso foi dun 6,4 % en valor e dun 4,9 % en volume. Ademais, este sector foi un dos máis afectados polas políticas arancelarias dos Estados Unidos. O IPI determinou un incremento dun 8,8 % con respecto a 2024 e esta produción practicamente duplicou a de 2008. En 2024 a súa cifra de negocios case alcanzou os 1.500 millóns de euros e o sector contaba con 677 locais, 113 máis que en 2023.

No sector vitivinícola, en canto á obtención da materia prima, cómpre indicar que en 2025 as DOP galegas sumaron un total de 75,9 millóns de quilos de uva, cun gran predominio das variedades brancas e con cifras récord en DOP Rías Baixas e DOP Monterrei. Nas tres restantes, Ribeiro, Valdeorras e Ribeira Sacra, o peso da colleita diminuíu con respecto a 2024 ante un verán moi seco e os efectos moi puntuais dos grandes incendios do verán. Para a industria galega un problema relevante segue sendo o excedente, que se agrava ante o progresivo incremento das plantacións. Desde ámbitos do sector reclámase unha produción que se axuste á demanda actual. Para intentar paliar esta situación, a Xunta de Galicia en novembro de 2025 promoveu subvencións para as empresas que desexen transformar o excedente de viño en alcol industrial. Neste ano as dúas DOP beneficiadas son Ribeiro e Monterrei. En 2024 este apoio levouse a cabo na DOP Ribeira Sacra e subvencionáronse quince adegas.

Unha das grandes preocupacións deste sector en 2025, en especial para a DOP Rías Baixas, foron os erráticos anuncios de aranceis por parte dos Estados Unidos. Segundo as estatísticas de Data Co-mex, o comercio de viño exportado de Galicia cara aos Estados Unidos pasou de 21,38 millóns de euros en 2024 a 23,02 en 2025 (de 2.894,64 toneladas en 2024 a 3.526,11 en 2025); datos que suxiren que a incidencia non foi moi relevante. En todo caso, parece que non está de máis a procura de mercados alternativos ante o posible descenso no comercio con este país.

No segmento de bebidas xa se comentaba en *Informes* anteriores o espectacular avance na fabricación e comercialización de cervexa protagonizado, sobre todo, pola Corporación Hijos de Rivera. A exportación total realizada desde Galicia en 2025 alcanzou as 23.697,94 toneladas (21.228,58 en 2024). Estes resultados no estranxeiro mostran que persiste a puxanza deste sector. En canto á fabricación da Corporación Hijos de Rivera, cuxa distribución vai máis aló da cervexa, sendo tamén importante a comercialización doutras bebidas, en particular a auga envasada, aínda non se dispoñen dos datos de 2025. Estes previsiblemente serán máis positivos que os de 2024, tras a inauguración no mes de xuño, das novas instalacións de Morás en Arteixo cunha capacidade de produción de 900 millóns de litros. A facturación en 2024 foi de 886 millóns de euros, un incremento do 6,9 % con respecto ao ano anterior e iso nun contexto de caída das vendas neste sector no conxunto de España. O seu Plan Estratéxico 2025-2027 prevé alcanzar os 2.000 millóns de euros de facturación en 2030.

Dos restantes sectores non sinalados anteriormente cómpre destacar un novo retroceso nas artes gráficas e a reprodución dos soportes gravados. O valor do IPI en 2025 de 29,1 %, que supón unha caída fronte a 2024 do 30,5 %, indica que o sector vai sendo cada vez máis irrelevante no contexto

industrial galego. A súa cifra de negocios en 2024 foi de 233,9 millóns de euros, o que tan só representa o 0,44 % do total da industria. Non obstante, no Informe de Conxuntura Estatística do Ámbito Cultural de novembro de 2025 que edita o Consello da Cultura Galega mostrábase que o número de empresas que realizan actividades de edición de libros, xornais, revistas e videoxogos se mantivo estable. Apenas variaron as empresas de edición de libros ou de periódicos, mentres descenderon as dedicadas á produción de revistas e videoxogos. No conxunto do sector cultural, a creación de empresas creceu un 14,7 %.

A ocupación

O incremento dun 2,2 % do VEB industrial en 2025 xestouse por un aumento na ocupación dun 4,9 %. Este resultado suxire que a industria segue creando emprego, malia que o incremento na ocupación se desacelerou con respecto a 2024, ano no que medrou un 9 %. En 2025 hai un total de 192.300 traballadores industriais en Galicia, cando en 2023 eran 168.200. Esta notable subida acompañada por unha produción que crece a un ritmo moi inferior, suxire, xenericamente, unha perda na produtividade aparente, aínda que cabería facer unha análise máis desagregada para comprender onde se mellora ou se perde produtividade; exercicio que coa información dispoñible no momento de redactar este estudo non se pode realizar.

A traxectoria da ocupación en 2025 mostra que a creación de emprego se produciu realmente no primeiro semestre e que esas ganancias en ocupación, en parte, se contrarrestaron coa caída observada no emprego nos dous últimos trimestres do ano. A desaceleración fíxose máis evidente na industria manufactureira. En todo caso, podemos afirmar que a ocupación na industria (4,9 %) creceu en 2025 máis que no conxunto da economía, un 2,3 %; o que supón que o peso relativo da industria sobre o total galego se sitúa no 16 %, porcentaxe moi similar ao peso do VEB industrial no PIB.

Cadro núm. 4
Ocupación no sector industrial (miles de persoas)
Datos coa base de poboación de 2021

	Ocupación (miles)			TVI (%)	
	2023	2024	2025	2024	2025
05-09 Industrias extractivas	3,8	4,2	4,4	10,5	4,2
10-33 Industria manufactureira	157,8	167,6	174,0	6,2	3,8
35-39 Enerxía, subministración de auga e xestión de residuos	6,6	11,5	13,9	74,2	20,9
Total Industria Galicia	168,2	183,3	192,3	9,0	4,9
Total Galicia	1.128,6	1.144,0	1.170,5	1,4	2,3
% Industria/total	15,0	14,9	16,0	-0,8	7,5

Fonte: EPA, IGE-INE.

No cadro 4 apréciase que o emprego aumentou menos na industria manufactureira que no sector extractivo e enerxético. Neste último, xunto coa subministración de auga e a xestión de residuos, creáronse 2.400 postos de traballo máis; o que, ante a súa dimensión no emprego (13.900 traballadores fronte aos 174.000 da industria manufactureira), supuxo un incremento de nada menos do 20,9 %. É relevante indicar que o emprego se duplicou desde 2023, poñendo de manifesto a dinámica positiva que atravesa esta actividade no mercado de traballo en contraste coa volatilidade da produción. Pola súa banda, nas industrias extractivas creáronse 200 empregos máis e xa traballan nelas 4.400 persoas.

A ocupación na industria manufactureira, que absorbía en 2025 o 90,4 % do emprego industrial total, subiu ao redor de 15.300 persoas. Desafortunadamente, a ocupación existente segundo a EPA por divisións da CNAE-2009 en Galicia xa non se pode coñecer desde o terceiro trimestre de 2025 porque non se renovou o convenio entre o IGE e o INE, polo cal en Galicia se duplicaban as enquisas realizadas e permitía coñecer con fiabilidade información máis desagregada. Por esta razón neste informe só se pode ofrecer a ocupación sectorial existente no primeiro semestre do ano, período a partir do cal o emprego comezou a decaer. Así, nun contexto de incremento do emprego nas principais divisións hai que destacar o aumento dun 11,9 % na industria de alimentación, bebidas e tabaco

e dun 22,5 % na metalurxia e os produtos metálicos e electrónicos. A alimentación segue liderando a ocupación industrial en Galicia con case 47.000 traballadores, mentres que neste primeiro semestre o emprego en metalurxia, produtos metálicos e eléctricos conseguiu superar o sector do transporte ao contar con 1.900 traballadores máis (43.300 fronte a 41.700).

Prezos, custos e salarios

O complexo contexto da xeopolítica mundial nesta década afectou a evolución dos prezos das mercancías e a economía galega, obviamente, non foi inmune a esta situación. A década arrincou cunha pandemia que, conforme se ía superando, incidiu na economía mundial; entre outros factores, por unha crise nas subministracións e por un incremento nos prezos da enerxía. Como xa indicabamos nos *Informes* anteriores, iso motivou que os prezos industriais en Galicia, en liña cos do conxunto da industria española, subisen un 40,3 % en 2021 e un 13 % en 2022. Tras estes *shocks* externos, e a pesar da continuación da guerra de Ucraína, as tensións de prezos fóronse moderando ata o punto de que, como se contempla no cadro 5, os prezos industriais caeron un 5,9 % en 2023; se ben repuntaron en 2024 ata un 2,5 % debido, sobre todo, a un novo aumento dos prezos da enerxía, xa que na industria manufactureira os prezos baixaron un 0,8 %.

Segundo indica o índice de prezos industriais (IPRI), en Galicia a traxectoria de 2024, diferente á de 2023, volve cambiar en 2025, ano no que os prezos na provisión de enerxía, gas, vapor e aire acondicionado descenderon un 14,3 % e repuntou a inflación na industria manufactureira, rexistrando finalmente un incremento do 1 %.

Cadro núm. 5

Índice de prezos industriais en Galicia. Por seccións e divisións da CNAE-2009. Taxas de variación interanual
(Ano 2021=100)

	España			Galicia		
	Decembro 2023	Decembro 2024	Decembro 2025	Decembro 2023	Decembro 2024	Decembro 2025
Índice xeral	-6,3	2,3	-3,0	-5,9	2,5	-1,8
B Industrias extractivas	4,0	1,4	4,5	7,7	0,8	3,4
C Industria manufactureira	-0,4	-1,0	-0,1	-0,3	-0,8	1,0
10 Industria da alimentación	5,1	-2,8	0,2	3,6	-0,2	1,2
11 Fabricación de bebidas	9,0	4,2	2,5	10,2	-0,7	13,5
13 Industria téxtil	-0,1	0,6	1,1	6,1	-4,4	7,1
14 Confección de pezas de vestir	1,8	0,1	1,1	-0,5	-0,4	0,6
15 Industria do coiro e do calzado	2,2	0,9	1,0	-	-	-
16 Industria da madeira e da cortiza, agás mobles; cestería e espartería	-2,5	-1,1	1,0	-2,1	-1,8	5,3
17 Industria do papel	-8,3	2,1	0,0	-18,9	0,9	-1,3
18 Artes gráficas e reprodución de soportes gravados	1,3	-2,3	1,4	1,9	-3,4	0,5
19 Coquerías e refino de petróleo	-11,5	-7,2	-7,1	-	-	-
20 Industria química	-8,4	-0,1	-3,1	-2,3	1,0	5,9
21 Fabricación de produtos farmacéuticos	2,0	1,6	2,2	-	-	-
22 Fabricación de produtos de caucho e plásticos	-0,3	0,8	0,2	-1,8	-0,5	-1,3
23 Fabricación doutros produtos minerais non metálicos	6,5	0,8	2,3	6,7	1,7	4,2
24 Metalurxia; fabricación de produtos de ferro, aceiro e ferroalixes	-8,5	1,4	1,7	-8,2	10,7	-0,3
25 Fabricación de produtos metálicos, agás maquinaria e equipamento	-0,4	-0,2	1,2	1,8	-1,7	1,6
26 Fabricación de produtos informáticos, electrónicos e ópticos	1,1	1,7	3,6	1,3	-0,2	1,6
27 Fabricación de material e equipamento eléctrico	1,5	-0,9	-0,7	-9,8	-15,1	-2,8
28 Fabricación de maquinaria e equipamento n.c.n.	3,1	2,4	2,2	0,4	1,9	4,3
29 Fabricación de vehículos de motor, remolques e semirremolques	3,1	1,5	1,2	0,4	-1,1	0,3
30 Fabricación doutro material de transporte	4,3	0,1	6,0	2,8	4,7	4,7
31 Fabricación de mobles	1,9	0,8	1,5	2,7	-0,3	-0,9
32 Outras industrias manufactureiras	3,0	3,3	2,9	1,5	2,2	2,4
33 Reparación e instalación de maquinaria e equipamento	3,0	2,1	3,1	2,0	-6,3	5,0
D Fornecemento de enerxía eléctrica, gas, vapor e aire acondicionado	-25,0	13,3	-13,2	-26,2	16,1	-14,3

Fonte: IGE.

Esta subida dos prezos é o resultado dunha evolución moi diferente dos subsectores industriais, como se aprecia no cadro 5. Nese ano, a maior alza dos prezos produciuse na industria de bebidas, un 13,5 %, actividade da que xa antes comentamos o gran crecemento experimentado nas últimas décadas. Paulatinamente foise consolidando, tanto no mercado español como no internacional, aínda que neste período tivo que facer fronte á política arancelaria dos Estados Unidos, sendo este sector, como xa se indicou, un dos máis afectados. Cómpre subliñar que os incrementos dos prezos na industria de bebidas galega foron moi superiores aos que se observaron no conxunto da industria en España, un 2,5 %; circunstancia que en nada favorece a posición competitiva deste sector. No cadro 5 tamén se aprecia unha subida do 7,1 % na industria téxtil, actividade que actualmente ten moi pouco peso no contexto industrial galego. Así mesmo superan o 5 % os aumentos do IPRI na industria da madeira, excepto a fabricación de mobles (-0,9 %), e a industria química.

De entre as actividades cun maior peso relativo na industria galega hai que destacar que no sector da automoción os prezos se mantiveron moi estables nos últimos tres anos, mentres que na industria de alimentación experimentaron un incremento do 1,2 %, tras un resultado negativo en 2024. Fronte a este moderado aumento dos prezos nos dous sectores que máis facturan na industria manufacturera, salienta a repunta inflacionista no grupo doutro material de transporte, no que se inclúe o sector naval e o aeronáutico. Esta actividade repite a taxa de 2024, un 4,7 %, o que non parece que lle fixese minguar a súa capacidade competitiva. Un caso especial é a metalurxia e a fabricación de produtos de ferro, aceiro e ferroalixes, cuxos prezos practicamente non variaron con respecto a 2024 (nos que medraron un 10,7 %). Non obstante, se profundamos nos produtos que se fabrican observamos que no grupo produción doutros metais preciosos e doutros metais non férreos, nos que se inclúe o aluminio, se mantivo unha presión sobre os prezos (creceron un 7,1 %), o que confirma as expectativas que se tiñan ao redactar o *Informe* anterior sobre os recortes na produción mundial, a situación económica dos países de procedencia da bauxita e a situación política internacional. A escalada dos prezos do aluminio contrasta coa caída en Galicia dun 2,3 % e dun 3,5 % da fabricación dos produtos básicos de ferro e dos produtos da primeira transformación do aceiro, respectivamente.

A pesar de que na maioría das divisións da industria galega os prezos subiron en 2025, en cinco rexistrouse un descenso. Destaca a fabricación de material e equipamento eléctrico, actividade na que, tras caer os prezos un 9,8 % en 2023 e un 15,1 % en 2024, en 2025 se mantén esta deflación.

Mentres os prezos industriais baixaron na industria galega en 2025 un 1,8 %, segundo mostra a *Encuesta Trimestral de Coste Laboral*, o custo salarial por hora efectiva de traballo subiu na industria (en media dos catro trimestres) ese ano un 3,9 %, e os custos laborais totais 4 décimas máis, o 4,3 %. Con estes resultados freáronse os fortes incrementos rexistrados tanto nos custos salariais como nos laborais observados en 2024 (7,8 % e 7,4 % respectivamente). Os aumentos de 2025 superan a variación do IPC en Galicia, que foi dun 2,6 %, e a subida media dos salarios pactados na totalidade dos

Cadro núm. 6
Custos laborais e salarios (en euros)

	2023*	2024*	2025*	TVI 2024/2023	TVI 2025/2024
Industria, construcción e servizos					
Custo laboral total por hora efectiva					
España	23,38	24,37	25,21	4,3	3,4
Galicia	20,80	22,08	22,75	6,1	3,0
Custo salarial total por hora efectiva					
España	17,31	18,02	18,61	4,1	3,3
Galicia	15,21	16,16	16,62	6,2	2,8
Industria					
Custo laboral total por hora efectiva					
España	25,28	26,45	27,43	4,6	3,7
Galicia	23,13	24,84	25,91	7,4	4,3
Custo salarial total por hora efectiva					
España	18,58	19,40	20,04	4,4	3,3
Galicia	16,90	18,21	18,91	7,8	3,9

* Media dos catro trimestres.
Fonte: Enquisa Trimestral de Custo Laboral. INE.

convenios colectivos só aplicables no ámbito desta comunidade autónoma e con efectos económicos de 2025, un 3,45 %. Por todo iso, estes datos suxiren que os incrementos dos custos laborais non se trasladaron aos prezos, seguramente polas dinámicas seguidas nos mercados e pola evolución dos custos non laborais.

Sobre a traxectoria dos custos laborais e os salarios hai que sinalar que os aumentos foron significativamente máis elevados na industria galega en 2025 que no conxunto dos sectores económicos galegos, excluído o primario. Así, mentres o custo salarial total en Galicia subiu un 2,8 %, na industria creceu un 3,9 %, ou sexa, 1,1 puntos máis; o que indica que se ampliaron as diferenzas salariais entre a industria e as restantes actividades e confirma a tradicional percepción de que a actividade industrial adoita xerar unha maior produtividade do traballo que, neste caso, se traslada a salarios máis elevados. Doutra banda, no cadro 6 tamén se observa como estes custos medraron en Galicia a un ritmo maior que no conxunto de España. Consecuentemente, o custo salarial e laboral medio galego na industria está a converxer con certa rapidez ao valor medio español. Así, se o custo salarial da industria galega era en 2023 o 91,5 % dese valor, no conxunto de España en 2025 situábase no 94,4 %. A diferenza reduciuse en case 3 puntos. Este dato contrasta co resultado do total da economía galega, excluído o sector primario, que pasou do 87,9 % ao 89,3 %, polo que a diferenza neste caso só foi de 1,4 puntos.

As opinións dos empresarios industriais sobre a actividade

Xunto coa información obxectiva que proporcionan os diferentes indicadores e variables para analizar a traxectoria que seguiu o sector industrial galego en 2025, neste apartado coméntanse os resultados referidos a este ano, obtidos na *Encuesta de Coyuntura Industrial* (ECI) que con periodicidade mensual elabora o Ministerio de Industria e Turismo co fin de servirle de soporte do indicador de clima industrial (ICI) para a industria española. Trátase dunha visión subxectiva da industria por parte dos empresarios, que dalgún modo complementa e reforza a análise efectuada ata o de agora.

Para o conxunto da industria española, o ICI mantivo unha evolución estable na primeira metade do 2025, mentres que na segunda parte do ano se apreciou unha traxectoria ascendente, pero sempre en valores negativos. Os tres compoñentes básicos que inciden no ICI son a situación actual da carteira de pedidos, as expectativas de produción para os próximos tres meses e os niveis de stocks. O ministerio veunos facilitando nas últimas décadas a información mensual referida a Galicia obtida na *Encuesta de Conyuntura Industrial*. Seguramente, debido ao tamaño da mostra utilizada, os resultados galegos deben tomarse como tendencias ou meramente indicativos.

A pesar de que a enquisa se realiza con carácter mensual, cada tres meses obtense unha información máis ampla xa que se incorporan outras variables moi relevantes como o uso da capacidade produtiva, os factores que están a limitar a produción ou o período de traballo asegurado. É por este motivo que a continuación, e co fin de simplificar, expoñeremos a evolución do sector industrial observando os resultados dos catro meses nos que se publica a información completa. Doutra banda, os datos totais desagreganse segundo o destino económico dos bens. Precisamente pola falta de robustez da mostra, o ministerio decidiu non proporcionar información nin de enerxía nin de bens de investimento. Obviamente, a carencia é importante, xa que o peso destes dous grupos é, como xa comprobamos, moi relevante ao considerar bens de investimento a construción naval, a automoción ou a fabricación de maquinaria. En suma, a análise que se pode facer con esta fonte estatística é moi parcial.

Xa que os resultados totais son a agregación da información obtida do sector fabricante de bens de consumo e de bens intermedios, a continuación comentaranse estes dous grupos de forma separada.

En canto á fabricación de bens de consumo, os empresarios enquisados estiman, nun maior grao, que a súa carteira de pedidos estivo en todo o período por baixo dun nivel normal e a porcentaxe

que valorou negativamente esta variable incrementouse a finais de ano. Os resultados foron, polo xeral, peores se se referían ás carteiras de pedidos procedentes do sector exterior fronte aos que procedían das empresas españolas. Pola súa banda, os índices das expectativas de produción nos próximos tres meses, en contraste coa carteira de pedidos, tiveron valores positivos nos primeiros meses do ano, indicando que o que se agardaba superaba unha situación normal; para a continuación empeorar e de novo mellorar ao final de 2025 e tamén no inicio de 2026. En terceiro lugar, os niveis das existencias estiveron durante case todo o ano por baixo do seu nivel normal. Nestas consideracións, o uso da planta, que partía dunha porcentaxe moi baixa ao principio do ano, foi subindo, malia que con altibaixos, conforme transcorrían os trimestres, para finalmente rozar o 70 % ao comezo de 2026.

Segundo manifestan os enquisados, o principal factor que está a limitar a produción de bens de consumo en Galicia é a debilidade da demanda. A identificación deste factor como o maior determinante na limitación da produción foi unha constante nas últimas décadas. En 2025 tamén ten unha certa relevancia a situación esóxena, allea ás empresas industriais, que condiciona a produción; e como novidade, a finais de ano, foi cobrando máis forza a carencia de man de obra. En sentido contrario, non parece que freasen a produción os condicionantes que, a priori, poderían ser importantes como a situación financeira e de tesourería ou a insuficiencia de equipo instalado e de materias primas.

Os resultados publicados sobre o apartado da enquisa empresarial sobre a fabricación de bens intermedios son máis complicados de interpretar que os de bens de consumo. En canto á situación da carteira de pedidos durante todo o ano, o nivel considerouse como normal, aínda que houbo meses como o de outubro que os empresarios entendían que este nivel estaba moi por baixo da normalidade debido aos pedidos procedentes do sector exterior. Pola súa banda, nas expectativas sobre a produción nos seguintes tres meses, en todo momento o número de empresarios que entendían que estas eran pesimistas coincidía cos que consideraban que eran optimistas. En canto á situación das existencias, terceiro compoñente na elaboración do ICI, a posición moi maioritaria era que estaban por encima do normal, coa peculiaridade de que a finais do verán esa era a opinión do 100 % dos empresarios entrevistados.

Neste contexto, coa utilización da capacidade da planta ocorreu algo similar ao xa comentado na fabricación de bens de consumo. Neste caso, o ano comezou cun uso sorprendentemente moi baixo, o 23,4 %, porcentaxe que non variou de maneira significativa no seguinte trimestre, e a partir de aí foise incrementado ata o extremo de que a inicios de 2026 o seu uso alcanzou, segundo os enquisados, o 87,22 %.

Ao igual que na elaboración de bens de consumo, tamén neste grupo o principal factor limitativo da produción foi a carencia de demanda, pero, ademais, aquí, nos meses centrais do ano citouse como un factor importante a situación financeira e de tesourería nas empresas, así como a existencia de factores esóxenos ao sector. Igualmente, obsérvase que a produción non se viu freada nin pola falta de man de obra nin pola insuficiencia de equipo ou de materias primas.

De modo complementario, a ECI tamén indaga sobre as expectativas no emprego e nos prezos. Mentres na fabricación de bens de consumo se agardaba unha evolución positiva do emprego practicamente durante todo 2025, nos bens intermedios a previsión apuntaba cara a unha estabilización na ocupación. En canto aos prezos, a percepción nos dous sectores era a estabilidade nos mesmos, sen agardar grandes tensións inflacionistas, malia que esta previsión cambiará en 2026 ante a crise na subministración de petróleo e gas provocada pola guerra de Irán, que sen dúbida incidirá nun sensible incremento dos custos.

A dimensión das empresas

Un elemento clave na estrutura industrial de calquera economía é a súa configuración segundo o tamaño das sociedades. Existe unha extensa literatura sobre as vantaxes e desvantaxes que supón dispoñer dun tecido produtivo no que o número de medianas e grandes empresas sexa significativo; fronte á alternativa de ter poucas sociedades deste tipo e no que practicamente só existan pequenas empresas ou microempresas. Esta estrutura incide, obviamente, na capacidade de innovación, de internacionalización e no aproveitamento das economías de escala.

O INE realiza con carácter anual unha operación estatística de certa envergadura mediante a que obtén un censo de empresas e locais denominado Directorio Central de Empresas (DIRCE). A investigación non abrangue todas as actividades, xa que se exclúen a agricultura, gandería e pesca, as Administracións públicas e Defensa, a Seguridade Social obrigatoria, as actividades dos fogares que empregan persoal doméstico e as organizacións extraterritoriais. En paralelo, o IGE, a partir basicamente dos datos do Rexistro Mercantil e da Seguridade Social, tamén elabora unha estatística similar denominada Directorio de Empresas e Unidades Locais. A información refírese ao 1 de xaneiro de cada ano, polo que realmente os resultados que se asignan a 2025 se corresponden cos de finais de 2024.

Cos datos do DIRCE apréciase como certamente a industria galega concentra sociedades de maior tamaño en maior grao que nos restantes grandes sectores, o que suxire que a súa dinámica ten que ser moi diferente. O noso cálculo indica que en 2025, mentres no sector da enerxía e da subministración de augas de cada 100 empresas, 1,89 superaban os 100 traballadores; na industria manufactureira eran 1,53 empresas, e a construción e os servizos quedaban moi lonxe, cunhas porcentaxes de tan só o 0,16 e 0,21 respectivamente. Esta característica condiciona a actividade que estamos a analizar.

Cadro núm. 7
Número de empresas industriais localizadas en Galicia

	Total				Microempresas			
	2023	2024	2025	TVA (%) 2025/2024	2023	2024	2025	TVA (%) 2025/2024
05 Extracción de antracita, hulla e lignito	1	2	1	-50,0	1	2	1	-50,0
06 Extracción de cru e gas natural	0	1	0		0	1	0	
07 Extracción de minerais metálicos	9	9	10	11,1	9	8	10	25,0
08 Outras industrias extractivas	135	127	116	-8,7	101	93	83	-10,8
09 Actividades de apoio ás industrias extractivas	1	1	1	0,0	1	1	1	0,0
10 Industria da alimentación	1.786	1.751	1.685	-3,8	1.388	1.357	1.283	-5,5
11 Fabricación de bebidas	459	462	457	-1,1	413	421	409	-2,9
12 Industria do tabaco	0	0	0		0	0	0	
13 Industria téxtil	338	310	287	-7,4	309	285	265	-7,0
14 Confección de pezas de vestir	575	538	520	-3,3	515	484	469	-3,1
15 Industria do coiro e do calzado	39	35	30	-14,3	30	27	21	-22,2
16 Industria da madeira e da cortiza, agás mobles; cestería e espartería	838	801	769	-4,0	720	685	659	-3,8
17 Industria do papel	38	36	37	2,8	26	25	28	12,0
18 Artes gráficas e reprodución de soportes gravados	663	659	656	-0,5	625	618	621	0,5
19 Coquerías e refino de petróleo	0	0	0		0	0	0	
20 Industria química	117	113	109	-3,5	86	81	77	-4,9
21 Fabricación de produtos farmacéuticos	12	10	9	-10,0	9	8	7	-12,5
22 Fabricación de produtos de caucho e plásticos	142	138	128	-7,2	89	81	73	-9,9
23 Fabricación doutros produtos minerais non metálicos	574	556	534	-4,0	468	449	431	-4,0
24 Metalurxia; fabricación de produtos de ferro, aceiro e ferroalixes	76	80	77	-3,8	52	51	50	-2,0
25 Fabricación de produtos metálicos, agás maquinaria e equipamento	1.838	1.816	1.785	-1,7	1.563	1.537	1.494	-2,8
26 Fabricación de produtos informáticos, electrónicos e ópticos	73	74	66	-10,8	64	64	56	-12,5
27 Fabricación de material e equipamento eléctrico	57	51	51	0,0	37	35	35	0,0
28 Fabricación de maquinaria e equipamento n.c.n.	234	237	225	-5,1	145	146	142	-2,7
29 Fabricación de vehículos de motor, remolques e semirremolques	95	86	85	-1,2	58	50	47	-6,0
30 Fabricación doutro material de transporte	124	131	121	-7,6	79	86	78	-9,3
31 Fabricación de mobles	653	644	632	-1,9	596	583	574	-1,5
32 Outras industrias manufactureiras	523	520	505	-2,9	497	495	479	-3,2
33 Reparación e instalación de maquinaria e equipamento	875	876	871	-0,6	702	704	705	0,1
35 Fornecemento de enerxía eléctrica, gas, vapor e aire acondicionado	308	314	321	2,2	291	300	310	3,3
Total	10.583	10.378	10.088	-2,8	8.874	8.677	8.408	-3,1

Fonte: Directorio Central de Empresas, INE.

Pois ben, no cadro 7 preséntase a traxectoria seguida polo número de empresas industriais con actividade en Galicia no período 2023-2025. A primeira conclusión que se obtén é que a principios de 2025 con respecto a 2024 o tecido produtivo contaba con 290 empresas menos, das que 269 eran microempresas (con menos de dez traballadores). Este descenso supón, para o total, unha caída do 2,8 % e para as microempresas do 3,1 %. Prosegue así a redución no número de sociedades que operan en Galicia, xa que ano tras ano este número cada vez é menor. Esta diminución concéntrase nas microempresas e máis, en concreto, nas que non contan con asalariados ou como máximo un ou dous. Esta situación entronca coa continua perda de autónomos, o que supón un progresivo incremento da dimensión media da industria galega, que tamén se confirma ante o aumento gradual do emprego por conta allea. Así, se en decembro de 2018 había 13.695 afiliados á Seguridade Social na industria no réxime especial de autónomos, en 2024 esa cifra baixaba a 12.366, un 9,7 % menos; e este número volve reducirse en decembro de 2025 a 12.243, cunha caída con respecto a 2018 do 10,6 %.

Unha segunda conclusión que se extrae do cadro 7 é que a diminución no número de sociedades en 2025 afecta a práctica totalidade das divisións da CNAE-2009. Tres divisións da industria manufactureira rexistraron caídas de dous díxitos. Non son sectores que teñan un peso importante na industria. De entre os máis relevantes, cómpre destacar un descenso en torno ao 4 % na alimentación, a madeira, a fabricación doutros minerais non metálicos e na metalurxia. Máis elevadas foron as caídas na fabricación de maquinaria e equipos e noutro material de transporte, nos que se inclúen o naval e a automoción.

En todo caso, esta remodelación da actividade industrial manufactureira, con reducións no número de sociedades en practicamente todas as divisións, apenas modifica unha estrutura industrial na que a fabricación de produtos metálicos (1.785) e a industria da alimentación (1.685) seguen liderando o número de empresas; coa circunstancia de que mentres na alimentación se contabilizaban 402 pemes e grandes empresas, a xeración de produtos metálicos dispoñía de 291. Alén destas divisións industriais, só os sectores de madeira, a fabricación de produtos metálicos, a doutros produtos non metálicos e a reparación e instalación de maquinaria e equipamento (actividade a cabalo entre a industria e os servizos) excedían as 100 sociedades. Mención especial merece o sector da automoción que en 2025 tiña 38 pemes e grandes empresas, dúas máis que en 2024.

A presenza da industria galega nos mercados estranxeiros

Un feito relevante na dinámica que seguiu a industria galega en 2025 foi a súa capacidade de participar nos mercados exteriores. Resulta obvio indicar que a base exportadora galega é o piar no que se sustenta a estrutura industrial de Galicia, polo que a evolución do seu comercio cara ás restantes comunidades autónomas españolas e ao estranxeiro é determinante na traxectoria presente e futura desta actividade.

Pois ben, considerando o anterior, nos cadros 8 e 9 preséntanse os fluxos de comercio da industria galega co estranxeiro, distinguindo entre os valores correntes e os que resultan tras eliminar as variacións nos prezos das mercancías polo que se deflacta, como nos *Informes* anteriores, polo índice de valor unitario elaborado polo IGE. Tal e como este instituto indica, estes índices pódense utilizar como verdadeiros índices de prezos do comercio exterior das mercancías que se comercializan en Galicia. Por tanto, se se deflactan os valores nominais polos resultados alcanzados por este índice poderíase, dun modo aproximado, coñecer a evolución do comercio en termos reais. Esta diferenciación é relevante nun contexto no que os prezos do comercio mundial estiveron desde a pandemia moi afectados pola traxectoria dos índices de prezos nos diferentes países e tamén pola evolución dos mercados de divisas.

As dúas características estruturais do comercio galego co exterior, a súa concentración en moi poucos sectores e o elevado comercio intraindustrial (véndense produtos dos mesmos sectores industriais nos que se compra) persisten tras coñecer os resultados provisionais de 2025.

Respecto das exportacións, a industria manufacturera aumentou en termos monetarios o valor das súas vendas un 1,2 %, o que reflicte, en termos xenerais, unha estabilización no comercio nun ano complexo, sobre todo, ante as erráticas medidas arancelarias da Administración dos Estados Unidos, o que afectou negativamente o comercio mundial. Esta variación positiva tórnase en negativa (-1,1 %) se os valores monetarios se deflactan co índice de valor unitario. A fabricación de vehículos de motor cun peso relativo sobre o total exportado do 30,9 % (29,2 % en termos reais) segue lide-

Cadro núm. 8

Evolución do comercio co estranxeiro por agrupacións industriais

En miles de euros correntes

EXPORTACIÓN	2024	2025*	% 2025 sobre o total	TVI (%)
B Industrias extractivas	251.260	134.201	0,5	-46,6
C Industria manufacturera	29.275.814	29.631.686	99,5	1,2
10 Industria da alimentación	3.683.158	3.804.576	12,8	3,3
11 Fabricación de bebidas	120.498	114.370	0,4	-5,1
12 Industria do tabaco	2.734	2.514	0,0	-8,0
13 Industria téxtil	861.672	832.412	2,8	-3,4
14 Confección de pezas de vestir	6.344.864	6.460.617	21,7	1,8
15 Industria do coiro e do calzado	698.824	727.126	2,4	4,0
16 Industria da madeira e da cortiza, agás mobles; cestería e espartería	514.835	529.120	1,8	2,8
17 Industria do papel	362.003	300.806	1,0	-16,9
18 Artes gráficas e reprodución de soportes gravados	453	249	0,0	-45,0
19 Coquerías e refino de petróleo	1.242.780	1.225.101	4,1	-1,4
20 Industria química	1.126.327	1.185.811	4,0	5,3
21 Fabricación de produtos farmacéuticos	127.251	136.212	0,5	7,0
22 Fabricación de produtos de caucho e plásticos	404.907	425.439	1,4	5,1
23 Fabricación doutros produtos minerais non metálicos	531.933	494.130	1,7	-7,1
24 Metalurxia; fabricación de produtos de ferro, aceiro e ferroalixes	1.340.355	1.190.657	4,0	-11,2
25 Fabricación de produtos metálicos, agás maquinaria e equipamento	548.264	779.248	2,6	42,1
26 Fabricación de produtos informáticos, electrónicos e ópticos	265.508	282.061	0,9	6,2
27 Fabricación de material e equipamento eléctrico	446.548	403.301	1,4	-9,7
28 Fabricación de maquinaria e equipamento n.c.n.	1.135.513	999.965	3,4	-11,9
29 Fabricación de vehículos de motor, remolques e semirremolques	8.902.117	9.194.325	30,9	3,3
30 Fabricación doutro material de transporte	188.406	126.517	0,4	-32,8
31 Fabricación de mobles	277.157	270.440	0,9	-2,4
32 Outras industrias manufactureras	149.709	146.690	0,5	-2,0

IMPORTACIÓN	2024	2025*	% 2025 sobre o total	TVI (%)
B Industrias extractivas	3.603.002	3.180.088	15,3	-11,7
C Industria manufacturera	16.700.190	17.617.459	84,7	5,5
10 Industria da alimentación	4.310.764	4.517.778	21,7	4,8
11 Fabricación de bebidas	43.079	28.810	0,1	-33,1
12 Industria do tabaco	83	32	0,0	-61,2
13 Industria téxtil	812.805	806.939	3,9	-0,7
14 Confección de pezas de vestir	2.549.625	2.829.098	13,6	11,0
15 Industria do coiro e do calzado	259.096	260.580	1,3	0,6
16 Industria da madeira e da cortiza, agás mobles; cestería e espartería	173.874	181.783	0,9	4,5
17 Industria do papel	225.195	221.580	1,1	-1,6
18 Artes gráficas e reprodución de soportes gravados	250	574	0,0	129,7
19 Coquerías e refino de petróleo	272.337	281.458	1,4	3,3
20 Industria química	774.582	870.854	4,2	12,4
21 Fabricación de produtos farmacéuticos	67.014	63.585	0,3	
22 Fabricación de produtos de caucho e plásticos	340.561	351.321	1,7	3,2
23 Fabricación doutros produtos minerais non metálicos	137.568	175.121	0,8	27,3
24 Metalurxia; fabricación de produtos de ferro, aceiro e ferroalixes	1.577.701	1.563.336	7,5	-0,9
25 Fabricación de produtos metálicos, agás maquinaria e equipamento	497.632	530.923	2,6	6,7
26 Fabricación de produtos informáticos, electrónicos e ópticos	415.580	415.788	2,0	0,1
27 Fabricación de material e equipamento eléctrico	796.348	604.701	2,9	-24,1
28 Fabricación de maquinaria e equipamento n.c.n.	981.974	1.018.082	4,9	3,7
29 Fabricación de vehículos de motor, remolques e semirremolques	2.156.306	2.474.773	11,9	14,8
30 Fabricación doutro material de transporte	50.860	150.003	0,7	194,9
31 Fabricación de mobles	108.592	122.694	0,6	13,0
32 Outras industrias manufactureras	148.365	147.648	0,7	-0,5

* Datos provisionais

Datos tomados o 23 de marzo de 2026.

Fonte: Elaboración do IGE a partir dos ficheiros facilitados polo Departamento de Aduanas da Axencia Estatal de Administración Tributaria.

rando o comercio galego; actividade na que é determinante o papel de Stellantis e na que un crecemento en valor dun 3,3 % se contrapón a unha caída nas vendas en termos reais (-0,7 %) debido á significativa subida nos prezos dos vehículos. En todo caso, o peso da venda de coches e compoñentes da automoción case representa a terceira parte do que se exporta desde Galicia. Doutra banda, mantense a confección de roupa de vestir; que en 2025 absorbía o 21,7 % do total e cuxa traxectoria está moi ligada ás decisións de comercialización desde Galicia do grupo Inditex de produtos fabricados en lugares diversos. Neste caso, ao contrario da automoción, tanto o incremento en termos reais, un 2,1 %, como o monetario, un 1,8 %, foron positivos e non demasiado afastados un con respecto ao outro. Os dous piares do comercio de manufacturas de Galicia mostran unha vitali-

Cadro núm.9

Evolución do comercio co estranxeiro por agrupacións industriais

En miles de euros deflactados polos índices de valor unitario. Referencia 2010

EXPORTACIÓN	2024*	2025*	% 2025 sobre o total	TVI (%)
B Industrias extractivas	162.239	92.744	0,4	-42,8
C Industria manufacturera	21.518.422	21.273.376	99,6	-1,1
10 Industria da alimentación	2.274.677	2.306.502	10,8	1,4
11 Fabricación de bebidas	76.740	85.382	0,4	11,3
12 Industria do tabaco				
13 Industria téxtil	925.136	877.609	4,1	-5,1
14 Confección de pezas de vestir	4.782.801	4.881.463	22,8	2,1
15 Industria do coiro e do calzado	544.171	520.640	2,4	-4,3
16 Industria da madeira e da cortiza, agás mobles; cestería e espartería	500.277	575.694	2,7	15,1
17 Industria do papel	263.677	257.693	1,2	-2,3
18 Artes gráficas e reprodución de soportes gravados				
19 Coquerías e refino de petróleo	619.223	633.750	3,0	2,3
20 Industria química	996.838	921.591	4,3	-7,5
21 Fabricación de produtos farmacéuticos				
22 Fabricación de produtos de caucho e plásticos	424.253	486.605	2,3	14,7
23 Fabricación doutros produtos minerais non metálicos	480.822	453.247	2,1	-5,7
24 Metalurxia; fabricación de produtos de ferro, aceiro e ferroalixes	872.059	683.893	3,2	-21,6
25 Fabricación de produtos metálicos, agás maquinaria e equipamento	411.208	585.241	2,7	42,3
26 Fabricación de produtos informáticos, electrónicos e ópticos				
27 Fabricación de material e equipamento eléctrico	337.654	261.256	1,2	-22,6
28 Fabricación de maquinaria e equipamento n.c.n.				
29 Fabricación de vehículos de motor, remolques e semirremolques	6.288.582	6.242.752	29,2	-0,7
30 Fabricación doutro material de transporte				
31 Fabricación de mobles	314.879	348.146	1,6	10,6
32 Outras industrias manufacturerais				
IMPORTACIÓN	2024*	2025*	% 2025 sobre o total	TVI (%)
B Industrias extractivas	1.906.956	1.835.231	11,9	-3,8
C Industria manufacturera	12.926.844	13.650.596	88,1	5,6
10 Industria da alimentación	2.523.423	2.494.494	16,1	-1,1
11 Fabricación de bebidas				
12 Industria do tabaco				
13 Industria téxtil	827.029	789.801	5,1	-4,5
14 Confección de pezas de vestir	2.050.527	2.155.011	13,9	5,1
15 Industria do coiro e do calzado	165.261	157.364	1,0	-4,8
16 Industria da madeira e da cortiza, agás mobles; cestería e espartería	171.744	173.640	1,1	1,1
17 Industria do papel	167.618	175.801	1,1	4,9
18 Artes gráficas e reprodución de soportes gravados				
19 Coquerías e refino de petróleo	137.453	138.759	0,9	0,9
20 Industria química	1.283.696	1.134.220	7,3	-11,6
21 Fabricación de produtos farmacéuticos	221.606	156.112	1,0	-29,6
22 Fabricación de produtos de caucho e plásticos	381.751	421.552	2,7	10,4
23 Fabricación doutros produtos minerais non metálicos	131.606	191.829	1,2	45,8
24 Metalurxia; fabricación de produtos de ferro, aceiro e ferroalixes	1.148.840	1.083.843	7,0	-5,7
25 Fabricación de produtos metálicos, agás maquinaria e equipamento	316.560	292.262	1,9	-7,7
26 Fabricación de produtos informáticos, electrónicos e ópticos				
27 Fabricación de material e equipamento eléctrico	526.685	341.388	2,2	-35,2
28 Fabricación de maquinaria e equipamento n.c.n.	910.753	921.091	5,9	1,1
29 Fabricación de vehículos de motor, remolques e semirremolques	1.728.502	2.030.000	13,1	17,4
30 Fabricación doutro material de transporte				
31 Fabricación de mobles	86.776	92.119	0,6	6,2
32 Outras industrias manufacturerais				

* Datos provisionais

Datos tomados o 23 de marzo de 2026.

Fonte: Elaboracións do IGE a partir dos ficheiros facilitados polo Departamento de Aduanas da Axencia Estatal de Administración Tributaria

dade similar á de 2024, o que dificilmente poderá manterse en 2026 ante a incerteza que está a xerar a guerra en Oriente Medio.

En canto á base exportadora galega, nos cadros 8 e 9 tamén se aprecia que, alén das dúas divisións citadas anteriormente, só a industria alimentaria supera o 10 % do total exportado. En todas as restantes actividades o peso relativo non alcanza o 5 %. A alimentación, cuxa facturación como xa vimos é a máis alta da industria galega, mantivo un fluxo de comercio similar ao de 2024. En termos reais, as súas vendas aumentaron un 1,4 % (3,3 % en valores monetarios). As conservas de peixe mantiveron un papel preponderante neste grupo, seguidas, a unha enorme distancia, polos residuos e desperdicios da industria alimentaria. Se se observan os resultados clasificados por código TARIC (tarifa integrada das comunidades europeas), as exportacións no sector conserveiro incrementáronse un 9,1 % en valor monetario, o que reflicte unha maior consolidación desta tradicional industria galega nos mercados estranxeiros.

Pola súa banda, as exportacións de produtos do sector do metal, excluída a automoción, presentaron claroscuros. O mellor resultado alcanzouno a fabricación de produtos metálicos, ante un espectacular aumento nas súas exportacións (unha subida do 42,1 % en termos monetarios e practicamente a mesma taxa en termos reais). No lado contrario sitúanse dous sectores que, como se sinalou, contan cun certo peso na industria galega, a metalurxia e a fabricación de material e equipamento eléctrico. En ambos, a caída nas vendas, en termos reais, foi elevada, xa que a taxa de variación con respecto a 2024 excede o 20 %.

A concentración do comercio externo en tres actividades industriais mantívose en 2025 tanto do lado das exportacións como no das importacións. Trátase, nos dous casos, das mesmas divisións da CNAE-2009, o que reflicte a persistencia dun alto grao de comercio intraindustrial. Agora ben, a clasificación importadora está liderada polo sector alimentario, no que destacan os transformados da pesca e os produtos de alimentación animal. O seu incremento nas importacións na alimentación, en termos monetarios, foi sensiblemente menor ao observado nos outros dous sectores dominantes, a confección de pezas de vestir e a industria da automoción, cuxas importacións crecían a un ritmo moi superior ao das exportacións. Estes tres sectores absorbían o 47,2 % das importacións totais.

En canto aos restantes sectores, excepto na metalurxia, actividade que tradicionalmente mantivo un fluxo importador relativamente elevado, seguen tendo un peso relativo moi baixo sobre o valor total do importado. Porén, cómpre destacar á adquisición de maquinaria (representa un 4,9 % do total e en 2025 subiu un 3,7 % en termos monetarios), e, en menor grao de produtos químicos. Entendemos que resulta positivo para a actividade industrial galega que aumentase a adquisición de bens de equipo procedente do estranxeiro, xa que este novo investimento suxire a existencia de expectativas de produción máis positivas ante o que supón a renovación ou ampliación da maquinaria existente. Para rematar, nun momento tan convulso debido á crise do petróleo e os seus derivados, cómpre subliñar a sistemática perda de peso no contexto importador do refino de petróleo que, de ser en décadas anteriores unha das actividades líderes no comercio externo galego, pasou a absorber, no referente ao sector industrial, tan só o 1,4 % do total importado. Obviamente, a dinámica desta actividade continúa condicionada polas estratexias en canto á produción que segue Repsol, propietaria da refinería da Coruña.

A evolución da especialización industrial galega con respecto a España

De forma complementaria á *Estadística Estructural de Empresas: sector industrial*, o INE con carácter anual elabora a *Encuesta Industrial de Productos* coa finalidade de poder coñecer, no menor período de tempo posible, o valor das vendas de aproximadamente 4.000 produtos xerados pola industria manufactureira e polo sector enerxético español. Esta selección dos produtos máis relevantes recolle, por tanto, a oferta industrial máis significativa realizada cada ano.

Cadro núm. 10

Composición da oferta industrial galega: valor de venda dos produtos industriais. Ano 2024

	CNAE-2009	Miles de euros	%	% Galicia/España	Coefficiente de especialización
Alimentación	10	9.690.517	23,6	7,8	109,3
Bebidas	11	1.505.547	3,7	7,6	107,2
Tabaco	12	0	0,0	0,0	0,0
Téxtil	13	96.264	0,2	2,0	28,4
Confección de pezas de vestir	14	1.885.930	4,6	51,1	718,8
Coiro e calzado	15				
Madeira e cortiza	16	1.285.290	3,1	17,5	245,8
Papel	17	606.371	1,5	3,5	48,7
Artes gráficas e reprodución de soportes gravados	18	157.393	0,4	3,5	49,3
Coquerías e refino de petróleo ¹	19				
Industria química	20	940.303	2,3	2,3	31,9
Produtos farmacéuticos ¹	21	215.279	0,5	1,7	24,6
Manufacturas de caucho e plástico	22	1.077.746	2,6	4,7	66,0
Produtos minerais non metálicos	23	932.685	2,3	4,6	64,4
Producción, primeira transformación e fundición de metais	24	1.731.191	4,2	5,7	79,9
Produtos metálicos	25	2.890.035	7,1	7,0	98,2
Produtos informáticos, electrónicos e ópticos	26	160.170	0,4	3,7	52,5
Material e equipo eléctrico	27	409.055	1,0	2,5	35,1
Maquinaria e equipo	28	1.245.122	3,0	5,4	76,3
Vehículos de motor, remolques e semirremolques	29	11.162.578	27,2	17,3	243,1
Outro material de transporte	30	768.116	1,9	5,8	82,1
Mobles	31	809.450	2,0	10,2	143,6
Outras industrias manufactureiras	32	138.780	0,3	2,9	41,3
Reparación e instalación de maquinaria e equipo	33	1.380.653	3,4	7,0	98,2
Producción de enerxía eléctrica, gas e vapor	35	1.893.743	4,6	7,9	110,6
Total		40.982.218	100,0	7,1	100,0

¹ Non figura o dato para preservar o segredo estatístico.Fonte: Elaboración propia a partir da *Encuesta industrial de productos*, INE.

No cadro 10 preséntanse os resultados desta operación estatística para 2024 e compáranse cos do conxunto de España. Neste cadro, o valor total dos case 4.000 produtos para as diferentes comunidades autónomas, o IGE públicaos agregados en 25 sectores industriais seguindo as divisións da CNAE-2009 e, como xa se comentara en *Informes* anteriores, a información dispoñible corresponde ao ano anterior do obxecto deste estudo posto que a publicación dos datos de 2025 se realizará en xuño de 2026.

A composición da oferta industrial galega en 2024 non diverxe en exceso da existente en 2023. Así, o valor de venda dos produtos industriais en Galicia supoñía un 7,1 % do valor español, o que, a pesar dunha caída dunha décima con respecto a 2023, segue sendo unha porcentaxe máis elevada da que se obtén noutras variables económicas significativas como o PIB ou o VEB industrial recollidas no cadro 1.

Doutra banda, persiste a concentración do valor do producido en dous sectores, a alimentación e os vehículos de motor. Nesta estatística, e a diferenza dos resultados da *Estadística Estructural de Empresas: Sector Industrial*, os vehículos de motor ocupan o primeiro lugar e a suma do valor de vendas destes dous sectores representa algo máis da metade do total galego. Moi lonxe queda o sector metálico, cun 7,1 % do total, mentres que ningunha das restantes divisións excede o 5 %. Destas divisións hai que subliñar a diferenza existente na confección de pezas de vestir entre a produción galega e o valor total do vendido. Se se toman as exportacións ao estranxeiro, no cadro 8 obsérvase que se elevaban a 6.344,9 millóns de euros, contía que contrasta cos 1.885,9 millóns que figuran no cadro 10. Iso mostra a distancia que hai entre o fabricado na comunidade e as vendas realizadas de produtos procedentes de territorios moi diversos.

Como se veu realizando na maior parte dos *Informes* precedentes, no cadro 10 preséntanse os resultados dun sinxelo índice de especialización dos produtos xerados pola industria galega con respecto ao conxunto de España. Este índice consiste nun cociente no que no numerador se recolle o peso que cada unha das divisións industriais galegas ten en relación co conxunto de España e no denominador figura o peso que o sector industrial galego ten na súa totalidade sobre o español. Este resultado preséntase multiplicado por 100. Así, cando o coeficiente supera 100 pódese considerar

(na marxe da súa importancia na industria galega) que hai unha certa especialización desta actividade en Galicia con respecto a España. Canto máis alto sexa este coeficiente, maior será esta especialización. Obviamente, en sentido contrario, non se poderá considerar que existe unha especialización cando o coeficiente é menor que 100 e canto menor sexa o seu valor, menor será o grao de especialización.

No cadro 10 apréciase que, en canto ao grao de especialización, tres agrupacións destacan por encima de calquera outra. O valor do coeficiente de confección de pezas de vestir é de 718,8, e sen dúbida, mostra unha especialización galega moi alta, posto que o valor de venda dos produtos fabricados en Galicia supón o 51,1 % do total español. Esta porcentaxe en 2023 era o 44,8 %. Doutra banda, mantense como en anos anteriores unha elevada especialización no sector da madeira e cortiza e na fabricación de vehículos de motor. Ambos presentan un coeficiente similar, 245,8 e 243,1, respectivamente, ao absorber algo máis do 17,7 % do valor total español. Estase ante dúas actividades tradicionais na industria galega, aínda que cunha historia e traxectoria moi diferentes. Mentres o sector da madeira ten como base principal a produción forestal existente nesta comunidade; o arranque do desenvolvemento da automoción foi a instalación a finais da década dos cincuenta do século pasado da entón Citroën (hoxe Stellantis) na zona franca de Vigo e cuxa dinámica incrementou a actividade industrial no sur de Galicia ante a expansión da empresa motora e toda a industria de compoñentes que se configurou nas súas inmediacións. O valor deste coeficiente suxire que o valor dos produtos que xera esta estrutura fai que se poida dicir que o grao de especialización con respecto a España é alto, a pesar das factorías existentes no resto do estado.

Son sete as agrupacións nas que o seu coeficiente de especialización supera o valor de 100. Alén das xa citadas, a industria do moble segue presentando un coeficiente elevado, mentres que en alimentación, bebidas e enerxía o coeficiente está próximo a 100; o que suxire que aínda que Galicia presenta certa especialización, esta actividade está máis diseminada na xeografía española.

En sentido contrario, no cadro 10 apréciase que o coeficiente de especialización en sete actividades non alcanza o 50 %. Os dous inferiores son os produtos da industria farmacéutica (24,6) e o téxtil (28,4). O coeficiente deste último contrasta co valor de 718,8 de confección de pezas de vestir. Reflicte que, para a elaboración destas pezas, a industria galega non conta cunha industria cabeceira na que se elaboren os tecidos. En canto á industria farmacéutica, o seu peso no contexto español é moi baixo, a pesar do conglomerado de empresas existente na área metropolitana de Vigo, e este sector coincide co pouco peso no contexto español da industria química. A falta de especialización tamén se mostra no sector do papel e as artes gráficas, así como na produción de material e equipo eléctrico, no que o valor de venda dos produtos fabricados en Galicia tan só supón o 2,5 % do total español.